

Anul XIV ♦ Nr. 25 ♦ Iunie 2022

ISSN: 2248-2237

ISSN-L: 2248-2237

INOROGUL

**REVISTA
ȘCOLII GIMNAZIALE
„DIMITRIE CANTEMIR”
ORADEA**

Mobilitatea ERASMUS+ în León ▶ Spania

☞ prof. Andrei Mihaela
prof. Bálint Beáta Livia
prof. Pece Daniela
prof. Bărcan Florina
prof. Sălăgean Anne-Mari

Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” din Oradea este partener în Proiectul ERASMUS+ KA229 „*Environmental Awareness*”, cu numărul de referință 2019-1-IT02-KA229-062176_2, proiect de parteneriat strategic între școli din Italia, România, Polonia, Spania și Turcia. Activitățile acestui proiect, care se derulează în perioada 2019-2022, urmăresc să ofere elevilor deprinderi care să îi învețe importanța protejării mediului înconjurător, precum și mijloace și tehnici de protejare a mediului.

În perioada 21-25 martie 2022, a avut loc întâlnirea transnațională de proiect. Școala-gazdă a fost „*Divina Pastora*” din localitatea León, Spania.

La această reuniune au participat din partea Școlii Gimnaziale „Dimitrie Cantemir” Oradea: doamna prof. înv. primar Bărcan Florina Flavia (coordonator al proiectului în școala noastră) și membrii echipei de proiect: doamna director adjunct Bálint Beáta Livia (prof. de limba maghiară), prof. de limba engleză Sălăgean Anne-Mari, prof. înv. primar

Pece Daniela Georgeta și prof. de biologie Andrei Mihaela Ramona.

Agenda de lucru a acestei întâlniri a cuprins: în prima zi (21 martie), sosirea partenerilor de proiect la școală, unde oaspeții au avut ocazia să se întâlnească cu tradiții și obiceiuri specific spaniole. Participanții au cunoscut facilitățile școlii și cluburile școlare. A doua zi am participat la cursuri alături de elevii școlii și am asistat la prezentări despre activitățile legate de mediu desfășurate în școală, fiecare țară susținând materialele pregătite pentru tema mobilității: „*Pământul*”.

A treia zi a fost dedicată vizitelor, începând cu turul orașului și continuând cu o excursie într-un sat tradițional, unde se păstrează atât arhitectura, cât și gastronomia autentică.

A patra zi am avut prilejul să vizităm școala și Primăria orașului León, fiind întâmpinați de primar. A urmat o vizită a Muzeului din León.

*I*n cea de-a cincea zi a avut loc evaluarea mobilității și festivitatea de înmânare a certificatelor.

*P*rin participarea la această mobilitate au fost create condițiile unei viitoare excelente colaborări între instituțiile partenere. Au fost împărtășite practici educaționale europene de protejare a mediului. Ca rezultat al participării, profesorii au devenit mai motivați în derularea proiectului. Profesorii și-au îmbogățit cunoștințele referitoare la alte sisteme de învățământ, au devenit mai încrezători în ei înșiși privind comunicarea în limba engleză și și-au îmbogățit competențele în organizarea unor evenimente internaționale. A fost o experiență inedită și de impact. Prin participarea la această întâlnire transnațională s-a reușit a se pune bazele unui plan al proiectului pentru următoarele mobilități.

DAZA MEA DE Sănătate

☞ prof. înv. primar Bărcan Florina Flavia

Daza mea de sănătate este titlul proiectului cu care Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” din Oradea a câștigat finanțarea de 6.800 de lei, în cadrul programului *Plantropolis*, lansat de Fundația Comunitară Oradea și susținut de Russmedia România, cu sprijinul VPK Packaging Salonta și Asociația Grund Community.

Aături de echipa de proiect, formată din director prof. Codău Teodora, director adjunct Bălint Beăta, coordonator proiect prof. înv. primar Bărcan Florina și membrii: prof. înv. primar Pece Daniela și administrator financiar Țica Irina, sunt implicați în activități 300 de elevi din ciclul primar, coordonați de 18 cadre didactice. În perioada ianuarie–august 2022, aceștia vor colecta selectiv deșeurile în 5 fracții, vor amenaja în curtea școlii o minigrădină urbană, unde vor planta legume și plante aromatice, pe care mai apoi le vor folosi la salate.

Prima activitate din cadrul proiectului s-a derulat joi, 27 ianuarie 2022, prin implementarea jocului de societate *Smart City*, joc prin care elevii au înțeles mai ușor necesitatea trierii deșeurilor în cât mai multe fracții și apoi reciclarea lor. Doamna Adelina Morar, responsabil *Junior Marketing* al firmei VPK Packaging Salonta, cea care a oferit gratuit copiilor un număr de 70 de jocuri, a participat la activități de promovare a acestora la clasele a III-a A (prof. Bărcan Florina) și a II-a B (prof. Pece Daniela). Toți elevii participanți la activitate s-au declarat entuziasmați, au participat activ și au dovedit reale competențe în colectarea selectivă.

La finalul zilei, fiecare elev a plecat acasă fericit, strângând la piept jocul primit, nerăbdător să îl joace cu familia și cu prietenii.

dată cu ivirea primăverii, micii grădinari ai școlii noastre au profitat de vremea bună și s-au apucat de treabă. Au început cu asamblarea bacurilor, băieții fiind încântați să îi ajute pe domnii Traian și Dan la meșterit. Fetele s-au alăturat doamnelor învățătoare la lăcuire și pictat. Au fost vopsite și câteva cauciucuri care vor da culoare în plus minigrădinii noastre. Toate au fost umplute cu pământ. Răsadurile de roșii, căpșuni, plante aromatice și flori așteptau în paharele de carton momentul potrivit pentru a fi plantate. Ce încântare se citea pe fețele copiilor când fiecare își puneă cuminte plântuța în bac! De atunci, în fiecare zi le udă, plivesc buruienile care apar, așteptând ca razele soarelui să facă minuni și să le aduca recolta multășteptată.

DĂRUIND vei dobândi - JUCĂRII pentru COPII

☞ prof. înv. primar Sabo Liana Teodora

În perioada 23-25 mai 2022, la Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” din Oradea s-a desfășurat TÂRGUL DE JUCĂRII, în cadrul unui parteneriat între școala noastră și Asociația Pro Bambini Oradea. Activitatea face parte din proiectul *Dăruind vei dobândi - jucării pentru copii*, aflat la a XII-a ediție, având ca scop declarat implicarea și responsabilizarea părinților, elevilor, dascălilor. Elevii au renunțat la o jucărie, au cumpărat sau confecționat jucării pe care le-au expus în cadrul târgului. Participanții la eveniment au achiziționat jucării pe bază de donații în bani, care vor fi folosiți în proiectul *Burse de studiu pentru elevi*.

Doamnele director prof. Codău Teodora și dir. adjunct prof. Bálint Beáta, și toate cadrele didactice de la cele două clădiri ale școlii s-au implicat pentru atingerea obiectivelor specifice ale proiectului: inițierea în activități de voluntariat; conștientizarea nevoii de colaborare; dezvoltarea la elevi și la părinți a simțului civic, prin participarea lor directă în campanii și acțiuni organizate cu diferite ocazii la nivelul școlii; creșterea interesului față de acțiuni civice prin promovarea acțiunilor de voluntariat; aplicarea matematicii în practică; dezvoltarea spiritului antreprenorial; implicarea comunității în activități educative.

Coordonatoarele activității: prof. înv. primar Sabo Liana la clădirea mică și prof. înv. primar Dobai Mihaela la clădirea mare, s-au asigurat că evenimentul este cunoscut de către elevi și părinți, și susținut de părinți și colegi. Ca etape de lucru ar fi de amintit: stabilirea datei de desfășurare a activităților, redactarea și imprimarea de afișe și flyere expuse la loc vizibil la toate porțile de acces în școală sau împărțite individual elevilor, colectarea și depozitarea de jucării și jocuri, stabilirea prețurilor, organizarea standurilor și vânzarea propriu-zisă.

Țimp de două săptămâni, elevii au donat jucării și jocuri arătându-se altruști, alături de alți copii mai puțin alinați decât ei în această viață. Fiecare profesor al școlii a avut grijă ca toți copiii și părinții lor să conștientizeze nevoia de a se implica ajutând nu doar cu vorba, ci și cu fapta. Profesorii pentru învățământ primar clasele pregătitoare: Maghiari Liliana, Pința Mariana, Cîmpan Florica, Fándly Enikő; clasele întâi: Lung Doina, Coșarcă Tatiana, Vidican Diana, Chromec Krisztina; clasele a doua: Lucaciu Simona, Pece Daniela, Sabo Liana, Balajti Annamaria; clasele a treia: Bărcan Florina, Corb Andrei, Stanca Melinda și clasele a patra: Balogh Cornelia, Dobai Mihaela, Sanislav Brighita, alături de toți profesorii de la clasele de gimnaziu, au participat la acest eveniment al școlii.

Cu siguranță nu a fost ușor pentru copii să renunțe la comorile lor care i-au însoțit de-a lungul anilor din copilărie, care le poartă micile secrete, dorințe și bucurii! Ajuțați de părinți, ei au făcut ordine selectivă în cutia lor de jucării, s-au jucat cu ele parcă dorind să își ia rămas bun, le-au pus în plăsuțe și le-au adus la școală. Până să le predea, mulți dintre ei și-au prezentat cu mândrie și încântare jucăriile și jocurile prietenilor și colegilor de clasă. S-au adunat zi de zi, până când grămezile au devenit dealuri și chiar munți de jucării. Suntem mândri de voi toți, dragi copii!

☀ altă etapă importantă a activității o constituie zilele de târg. Copiii s-au asigurat că au bani la ei cu care să cumpere mașinuțe, lego, păpuși. Părinții de acasă și cei de la școală i-au sfătuit precum la o oră de educație financiară sau de matematică să aibă un buget în care să se încadreze după ce se sfătuesc cu donatorii de acasă; să chibzuiască bine ce jucării și câte își vor lua fără să fie nevoiți să se împrumute; să plătească costul cerut și să aștepte restul pe care să îl socotească în gând pentru a evita greșeli provocate de entuziasmul zilei; să păstreze banii în portmoneu și să știe în orice moment de câți bani mai dispun; să dea restul corect; să aștepte cu răbdare până se eliberează un copil-vânzător căruia să îi spună cu curaj ce dorește; să gestioneze alte situații neprevăzute. Felicitări, dragi copii! Ați demonstrat aceste calități mânați de un gând bun: de a ajuta alți copii ce se află în nevoi.

Am văzut în aceste zile multă bucurie în ochi de copii inocenți. S-au atașat repede de noile jucării și le-au implicat rapid în viața lor de școlari. Le-au prezentat școala în pauze, luându-le cu ei pe coridoare și în curte. Le-au ținut în brațe chiar și în timpul orelor, sub ochii îngăduitori ai doamnelor. Încântarea li se citea pe chipuri la terminarea orelor. Până au ajuns în brațele părinților, au mers cu piepturile umflate de mândria de a fi dovedit că au crescut, că au gestionat corect și după plac banii primiți, că au acum multe și noi jucării, că abia așteaptă să povestească marea lor realizare și să dovedească faptul că în curând vor trece în altă clasă. Vă spunem cu drag: meritați, copii frumoși! Vă iubim!

BUCURIA

ANOTIMPURILOR

✉ prof. coordonator: Sim Cornelia Gabriela

În cadrul orelor de educație plastică, coordonate de doamna profesor Gabriela Sim, elevii Școlii Gimnaziale „Dimitrie Cantemir” din Oradea au reprezentat în mod original **„Bucuria anotimpurilor văzută prin ochi de copil”**. Astfel, elevii au avut posibilitatea să se exprime plastic și original în lucrările lor, să redea rafinamentul cromatic al anotimpurilor.

Abordarea tematică le-a oferit posibilitatea de a reprezenta frumusețile naturii, cu toată spendoarea cromatică specifică fiecărui anotimp, puse în evidență de contrastele culorilor complementare. Bucuria anotimpurilor a dat posibilitatea elevilor de a pune în valoare stimularea creativității pentru artele plastice, dezvoltarea abilităților artistice, prin simboluri create de elevi.

Elevii claselor V A, V B, V C, VI A, VI B, VIII A, au reușit să transmită mesajul *Bucuriei anotimpurilor*, prin realizarea de picturi sugerate de bogăția cromatică a fiecărui anotimp.

Ce îi face pe elevii fericiți ?

∞ prof. psiholog Cernea-Radu Ana

Dragii mei, ani de-a rândul adulții au considerat că știu cel mai bine ceea ce îi face fericiți pe copiii lor, așa că au început să scrie cărți și articole despre aceste lucruri, doar că... nimeni nu i-a întrebat și pe copii ce îi face fericiți cu adevărat. De ce? Cum ar putea un copil să ofere un răspuns mai apropiat de realitate decât cel al unui adult? Dar știți ceva? Copilul însuși este expertul în cunoașterea propriei lui vieți, el știe cel mai bine ce simte, ce trăiește! Nu a fost cel mai ușor lucru să pună în cuvinte aceste emoții și trăiri, dar să știți că nici adulții, de multe ori, nu se pricep așa de bine la asta. Lucrurile s-au mai schimbat în ultimele decenii, așa că acum se ține seama de părerile copiilor și se fac eforturi în lumea întreagă pentru a nu mai fi considerați niște adulți în miniatură, ci persoane unice, cu un sistem de gândire, de reacții emoționale și comportamentale speciale, corespunzătoare fiecărei categorii de vârstă.

Studiile realizate asupra fericirii copiilor au evidențiat că una dintre laturile cele mai importante și cu influența cea mai mare asupra stării de bine a acestora este chiar școala. Satisfacția sau mulțumirea față de tot ceea ce are legătură cu școala, calitatea experiențelor trăite aici influențează covârșitor nivelul de fericire al unui copil. Dacă un elev simte că are relații bune cu profesorii, că primește sprijin și înțelegere din partea acestora, vine cu mai mare drag la școală. De asemenea, relația armonioasă cu colegii de clasă, cu prietenii de la școală îl ajută pe copil să se simtă mai fericit. Alți factori care contribuie la starea de bine a unui copil includ atmosfera din clasă, atmosfera din școală, siguranța pe care acesta o simte în cadrul lor, notele și temele.

Apariția unor acte de bullying (când un copil este în mod repetat agresat verbal, fizic sau pe social-media de către altul sau alții), de violență, a unor atitudini ostile din partea unor colegi sau profesori, pot da peste cap viața unei persoane, ajungându-se până la dorința de a nu mai veni la școală, de a nu se mai implica în nicio activitate care are legătură cu școala. Sprijinul familiei, în mod special sprijinul părinților este cel care poate ridica moralul copilului, însă, din nefericire, nu toți copiii pot comunica deschis și fără frică cu familia lor. Din acest motiv și mai ales la vârsta adolescenței, grupul de prieteni devine foarte important, pentru că în cadrul lui se împărtășesc păreri, valori asemănătoare, comportamente și emoții. Tânărul se va simți bine în mijlocul grupului său de prieteni, doar că acesta trebuie ales cu atenție. Sub influența prietenilor se poate ajunge la consum de tutun, alcool și alte substanțe interzise, care, în timp, generează probleme de ordin psihic și comportamental, scăderea stimei de sine și a încrederii în propria persoană, izolarea față de ceilalți, adică nefericire. Așadar, o alegere bună a grupului în care petreci timpul liber va conduce spre prietenie sinceră, adevărată, sigură, care va contribui la conturarea mai puternică a stării de fericire.

Curiozitate care a intrigat cercetătorii bunăstării copiilor a fost aceea că elevii din România s-au declarat ca fiind printre cei mai fericiți din lume, însă, ca adulți, ajung să spună despre ei înșiși că sunt printre cei mai triști. Ce oare se întâmplă încât se trece de la o extremă la alta? Care sunt explicațiile? Începând cu vârsta de 11-12 ani, până spre finalul adolescenței, scade nivelul de satisfacție cu viața. Acest fenomen a fost pus pe seama schimbărilor de dezvoltare care apar la aceste vârste în ceea ce privește dezvoltarea creierului, a cauzelor endocrinologice, emoțiilor, cognițiilor (modului de procesare al gândirii), comportamentului și a relațiilor interpersonale. Deoarece copii și

adolescenți din lumea întreagă trec prin asemenea transformări, a fost identificată și o altă explicație, specifică țării noastre: tinerii, încă protejați de siguranța și resursele oferite de părinți, își mențin ridicat nivelul de fericire. Acesta este menținut și prin factorii interni care includ stima de sine, optimismul, controlul perceput asupra mediului, aspecte care contribuie la o interpretare pozitivă a situațiilor de viață, chiar și atunci când acestea sunt potrivnice. În cazul în care copilul sau tânărul trece prin

circumstanțe grav amenințătoare, pierderea unui părinte, repetarea unui an școlar, iar forța provocării depășește capacitatea lui de a-și apăra starea de bine, rezultă o scădere a nivelului de echilibru emoțional și o probabilitate ridicată a apariției depresiei. Fiind mai mereu protejat de către părinți, el n-a avut prilejul să învețe din greșelile lui, să se confrunte real cu provocările vieții, astfel încât să le poată gestiona optim pe măsură ce apar.

Ce este de făcut pentru a fi mai fericit? Să râzi mult cu prietenii tăi, cu familia, să te bucuri și să fii recunoscător pentru fiecare lucru bun care se întâmplă zilnic, să ieși în natură, să stai la soare, să faci sport și să gândești pozitiv!

Alegeri de adolescent

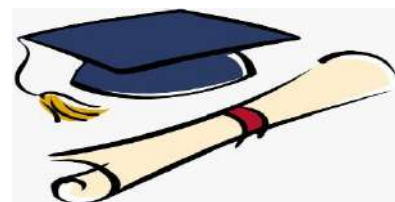
✎ Cotețiu Jessica & Ciuciu Mara ♦ VIII B

Prof. coord. TURCU AMALIA

Mare parte din viața noastră ne-o petrecem la școală. Ea este locul unde ne simțim în siguranță, unde învățăm, ne facem prieteni, râdem și uneori suferim. Când am intrat prima oară pe poarta școlii, eram foarte tristă și nu știam ce se întâmplă, de ce mă aflam acolo. Primii ani au trecut într-o clipită și dintr-o dată eram în clasa a cincea. Toți priveam uimiți în jur, se schimbase totul. Fără doamna învățătoare, o dirigintă nouă, profesori diferiți la fiecare materie, colegi noi. Acel an a fost de adaptare la schimbările radicale. Au apărut notele, tezele și mediile care ne-au maturizat pe parcursul anilor fără să ne dăm seama. Am crezut că etapele următoare vor fi mai ușoare, dar dimpotrivă.

Acum sunt în clasa a VIII-a. A trebuit să fac câteva algeri dificile precum meseria pe care o voi practica, profilul pe care îl voi urma și liceul la care voi merge. Până acum mă întrebam când avem vacanța, iar acum mă gândesc doar la faptul că în curând nu-mi voi mai vedea colegii, profesorii și școala la care am fost timp de 9 ani. O să-mi fac prieteni noi, dar nu vreau să renunț la cei de acum. Ei mi-au fost ca o familie. Unele dintre cele mai frumoase momente s-au întâmplat la școală alături de ei. Doamna dirigintă, de asemenea, ne-a fost alături tot timpul, ne-a învățat să avem încredere în noi și să fim cea mai bună versiune a noastră. A fost pentru fiecare dintre noi ca o a doua mamă. Nu voi uita niciodată testele-surpriză ale profesorului de fizică, orele libere în care ne făceam de cap, notele proaste de la ora de matematică și pauzele unde parcă scăpaserăm toți din junglă. Mă întristează gândul că drumurile noastre se vor separa... A venit ziua în care trebuie să îmi iau la revedere de la rutina de zi cu zi, de la locul și de la cei care mă făceau fericită. Sper că ne vom revedea pe parcursul anilor și vom veni în vizită la fosta noastră casă.

Un pas spre VIITOR

∞ Iovan Andreea, Popa Adania & Birta Samuel ♦ VIII A
Prof. coord. TURCU AMALIA

Clasa a VIII-a reprezintă un prag spre un nou început, o treaptă spre necunoscut, o perioadă a maturizării, a autocunoașterii și a evadării din propria cochilie, momentul în care ai curajul să-ți deschizi orizontul spre a descoperi ceea ce te pasionează cu adevărat.

Ne-am țesut din pânza amintirilor un bagaj bogat de cunoștințe din diferite domenii, care s-a dovedit a fi prielnic și benefic în viața cotidiană.

În funcție de deciziile pe care le vom lua în decursul acestui an, ne vom clădi un viitor promițător.

Târgul de joburi și orientare în carieră, desfășurat în Cetate în perioada 4-5 mai 2022, a fost pentru noi, elevii claselor a VIII-a de la Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”, un portal spre o nouă etapă din viața noastră, în care am avut ocazia de a afla ce înseamnă piața muncii, ce meserii se caută, ce competențe sunt necesare și ce oportunități de angajare există.

Însoții de doamnele profesor diriginte: Turcu Amalia, Galea Rodica și Rusu Krisztina, am participat la prezentarea colegiilor tehnice și liceelor din Oradea, urmărind ofertele și avantajele profilurilor pe care acestea le propun, încurajați totodată de reprezentanții școlilor profesionale de a urma calea hobby-urilor noastre.

Odată ce am intrat în alte corturi, am întâlnit managerii firmelor orădene: Lava Knitting, Marvicon, Faist Metalworking, Celestica, Olimp Impex, Dumexim, care ne-au dezvăluit detalii importante legate de învățământul profesional, conștientizând cu acest prilej importanța alegerii unei profesii în concordanță cu aptitudinile noastre, dar și cu evoluția pieței muncii.

În perioada 6-7 mai, am participat la a doua ediție a Zilelor Porților Deschise, eveniment organizat de Federația Industriei Hoteliere din România, unde ni s-au prezentat meseriile de bucătar, ospătar, patiser, lucrător în domeniul hotelier. Elevii și cadrele didactice din școlile de profil ne-au demonstrat care este atitudinea corectă în relația cu clienții, regulile ospitalității, calitățile necesare unei astfel de cariere.

Aceste întâlniri au fost cheia de care aveam nevoie, pentru a ne deschide calea speranțelor la un viitor de succes.

Suntem convinși că perseverența, ambiția, seriozitatea noastră, sprijinul familiei, ne vor îndruma spre jobul potrivit fiecăruia dintre noi.

„Doar muzica ne poate uni...”

(Cantus Mundi)

✎ prof. Galea Ramona Rodica

De fiecare dată, indiferent de sărbătoarea care se ivește, muzica ne unește sufletele, vocile, gândurile. Chiar dacă pandemia SARS-CoV 2 a adus cu ea numeroase restricții privind desfășurarea activităților artistico-muzicale, elevii noștri din clasele gimnaziale s-au unit prin cântec sub îndrumarea doamnei profesor de educație muzicală Galea Rodica, colindând pe holurile școlii în așteptarea Crăciunului. Au răsunat în acest „maraton” al colindelor piese moderne precum „Deschide ușa, creștine”, „Sus, boieri”, „Domn, domn, să-nălțăm”, cântece din bătrâni precum „Ia te școală, gazdă mare”, „Într-un sat din Galilea” și „Urare” de la formația Cargo, toate acompaniate la chitară, tamburine, tobă.

Ne-am bucurat cu toții de ridicarea restricțiilor impuse de pandemie, nu doar din cauza faptului că am scăpat de măști,

ci mai ales pentru că am putut reveni la mult îndrăgite serbări, unde cu mic-cu mare împărtășim bucuria de a cânta și a dansa împreună.

La 9 Mai, curtea școlii noastre a răsunat în acordurile imnului Europei – „Oda bucuriei”. Au participat la acest eveniment elevi de toate vârstele, începând cu clasele pregătitoare până la cele de a VIII-a, cu cântece, dansuri, jocuri muzicale. Cântece precum „Bella, ciao” și „Üszküdara” au subliniat prezența școlii noastre în proiectul ERASMUS+ „Environmental Awareness”, aflat în derulare.

S-au afirmat în pași de dans elevi din clasele pregătitoare C, a II-a B, a V-a C și a VI-a A. Programul artistic a fost coordonat de doamna profesor Galea Rodica.

Copiii din clasa a VI-a A, pregătiți de doamna prof. înv. primar Lung Doina, au încununat spectacolul acestei sărbători cu un colaj de dansuri populare bihorene.

Așteptăm cu nerăbdare cât mai multe astfel de momente de bucurie, în care muzica să ne unească!

Film4Energy Challenge

∞ prof. dr. Țica Gabriel și adm. financiar Țica Irina

Țitul de mai sus aparține unui concurs de videoclipuri pe tema eficienței energetice, organizat de Comisia Europeană în perioada 1 octombrie 2021 – 31 martie 2022, la care au fost invitate școlile din întreaga Uniune Europeană.

În cadrul acestui concurs, școlile au trebuit să realizeze un scurt material video despre eficiența energetică și despre avantajele pe care economiile de energie le au pentru școală, comună sau oraș.

Possibilitatea de participare a școlii noastre la acest concurs a fost anunțată de domnul profesor Țica Gabriel în rândul elevilor de clasa a VIII-a. După o perioadă de analiză a acestei oportunități, trei elevi din clasa a VIII-a A și-au manifestat dorința de participare la concurs. Astfel, cei trei elevi și profesorul coordonator au demarat

preparativele pentru crearea unui videoclip despre cum pot economisi energie în viața de zi cu zi, învățându-și rudele, prietenii, vecinii și întreaga lume despre beneficiile eficienței energetice și încurajând utilizarea de alternative eficiente din punct de vedere energetic pentru încălzire, răcire, transport și alte activități de zi cu zi. Obiectivul videoclipului ar trebui să fie acela de a convinge oamenii din comunitate în legătură cu beneficiile economisirii energiei și ale utilizării unor alternative eficiente din punct de vedere energetic pentru încălzire, răcire, transport și alte activități zilnice.

Potrivit regulamentului, videoclipurile puteau fi elaborate, produse și trimise de către grupuri de elevi cu vârste între 12 și 15 ani, iar durata maximă să fie de 1 minut.

După decizia de participare la concurs, a fost creat un grup de comunicare pe o rețea de socializare pentru a comunica cât mai eficient în vederea realizării materialului video. Au fost parcurse mai multe etape, după cum urmează: obținerea acordului de participare din partea părinților, analizarea regulamentului concursului, dezbateri pe tema conținutului materialului video (informații, imagini, sigle, traduceri etc.), stabilirea detaliilor videoclipului, realizarea înregistrărilor, prelucrarea filmărilor și obținerea produsului final. Toate aceste etape s-au derulat pe parcursul mai multor săptămâni și a implicat o muncă de echipă, fiecare având o contribuție importantă. Videoclipul școlii noastre a fost expediat în data de 14 februarie 2022. După jurizare, profesorul coordonator a primit în data de 4 mai 2022 un e-mail din partea organizatorilor concursului, prin care era informat că la nivelul Comisiei Europene au fost primite mai mult de 90 de videoclipuri creative și inspirative de la școli de pe tot cuprinsul Europei, fapt care a făcut foarte dificilă jurizarea competiției. În cele din urmă, au fost desemnate 6 videoclipuri ca fiind cele mai bune. Chiar dacă nu am fost nominalizați între cei 6 câștigători, juriul a ținut să ne mulțumească și să ne felicite pentru angajamentul și entuziasmul elevilor care au trudit împreună la un asemenea proiect. Totodată, ne-au asigurat că participarea noastră a adus un plus de valoare competiției. În aceste coordonate, cei trei elevi care ne-au reprezentat cu succes școala la un concurs european merită pe deplin felicitările și aprecierea noastră. Este vorba de elevii Avram Iancu Răzvan, Iovan Andreea și Malița Paula, din clasa VIII A.

Avem convingerea că pe viitor școala noastră va continua să participe la diferite competiții care să reflecte valoarea pregătirii elevilor noștri, dar și prestigiul unității noastre de învățământ.

Proiectul Național „Capace cu suflet”

☞ prof. Miheș Sorina, coordonator al proiectului în cadrul Școlii Gimnaziale „Dimitrie Cantemir” Oradea

Un proiect cu o importanță deosebită în educarea noastră, a elevilor, care ne învață să reciclăm, ne-a arătat că un simplu gest poate ajuta semenii și ne-a motivat să fim atenți la nevoile celor din jurul nostru și la mediu.

În urma participării la acest proiect, ne-am creat obiceiul de a recicla și cu siguranță vom continua colectarea capacelor, reciclarea materialelor și ne vom implica în sprijinirea semenilor aflați în dificultate.

☞ Morar Evelin-Emma & Cotețiu Jessica-Maria ▶ clasa a VIII-a B

Bucuria de a dăruți se împletește cu grija pentru mediu în Proiectul Național „Capace cu suflet”, în care s-au implicat toți elevii și profesorii Școlii Gimnaziale „Dimitrie Cantemir” din Oradea.

Proiectul „Capace cu suflet” este despre forța lui „**ÎMPREUNĂ**”, un gest mic făcut de fiecare dintre noi, împreună, pentru a aduce o schimbare în bine, mesajul campaniei fiind „Think outside the trash box... recycle!”

În cadrul acestui proiect sunt colectate capace de plastic care vor fi reciclate, iar banii rezultați vor fi donați către cauze umanitare.

Proiectul se desfășoară în cadrul Școlii Gimnaziale „Dimitrie Cantemir” din Oradea pe tot parcursul anului școlar. Colectarea a debutat la începutul lunii decembrie 2021, iar până în data de 22 decembrie au fost colectate peste 70 kg de capace de plastic, care au ajuns la Cluj-Napoca, la centrul de colectare. Luna mai este destinată desfășurării unei noi etape ale acestui proiect.

Doamna director Codău Teodora a răsplătit cu premii clasele a III-a B (prof. înv. primar Pece Daniela) și a VI-a B (prof. diriginte Pop Bianca), care au colectat cele mai multe kilograme de capace în prima etapă.

Proiectul, primit cu entuziasm de copii, se dorește a-i sensibiliza cu privire la problemele datorate încălzirii globale, a le face un obicei din a recicla, dar și din a-și ajuta semenii. Perioada de lansare a proiectului a fost special aleasă înaintea Nașterii Domnului, perioadă menită să ne atragă atenția asupra bucuriei de a dăruți celor din jur.

CLASA copiilor ISTEȚI, La început de drum

La școală este super! Mi-am făcut mulți prieteni, cu care mă joc în pauze și după ore, în parc. Doamna învățătoare ne propune mereu noi activități distractive, prin care învățăm să calculăm, să scriem și să citim. Pe lângă caietele speciale, lucrăm și pe

fișe suplimentare. Cele cu calcule sunt preferatele mele. Într-o zi, doamna ne-a arătat cum să facem avioane de hârtie din fișele pentru citit, pe care fiecare ne-am scris numele. A fost o întrecere amuzantă a avioanelor în sala de clasă! La un semn al doamnei, acestea au decolat prin clasă precum stolurile de păsări. Era ușor să știm al cui avion a zburat mai departe și puteam să le recuperăm foarte repede, pentru că aveau scris numele nostru pe ele, la vedere. Odată recuperate, ne întorceam iar la locul de lansare și ne pregăteam avioanele pentru un nou zbor. ✨ **Tirla George**

*Ca orice copil căruia îi vine rândul să meargă la școală, pentru prima dată am trăit și eu emoțiile acestei zile speciale. În data de 13 septembrie anul trecut, a început o nouă aventură din viața mea, cea mai frumoasă și cea mai palpantă: am intrat în *clasa copiilor isteți*, alături de minunata doamnă Cîmpan Florica!*

În acest an de clasă pregătitoare, am învățat o mulțime de lucruri noi, am fost inițiați în taina scrisului și cititului, am descoperit cifrele, mi-am făcut mulți prieteni, dar ne-am bucurat de cele mai frumoase activități cu ocazia zilelor de 1 Decembrie, Crăciun, 8 Martie, Ziua Europei sau de Paște. Cel mai mult mi-a plăcut atunci când am sărbătorit 100 de zile de școală. Am avut o mulțime de activități, care mai de care mai captivante! Să nu mai zic despre toate cântecele minunate învățate alături de doamna profesoară de muzică, și de o mulțime de cuvinte noi învățate la engleză!

Dar cel mai mult îmi place doamna mea învățătoare, o doamnă cu privirea senină și vocea blândă. Eu și colegii mei avem alături de noi o persoană care ne iubește și ne învață cele mai interesante lucruri.

Nu știu pentru alți școlari cum a fost, dar pentru mine clasa pregătitoare a fost cea mai frumoasă... o joacă, dar o joacă serioasă!

*P.S. Abia aștept ca doamna învățătoare să ne dea mie și colegilor mei isteți *Pașaportul pentru clasa întâi!**

✨ **Fustös Alesis**

*Mă numesc **Toth Sofia-Elena**, am 7 ani și sunt elevă în clasa pregătitoare C. Pasiunea mea este baletul. Am pășit pentru prima dată în sala de balet la vârsta de 4 ani, fascinată încă de la început de grația colegelor mele mai mari, mi-am dorit mereu să evoluez. Acum fac parte din grupa de performanță a clubului *Fit Dance Oradea*, alături de care am participat la numeroase competiții pe plan local, dar și în alte orașe din țară, unde am avut împreună cu grupul rezultate excepționale. M-am bucurat alături de colegele mele de fiecare premiu obținut în deplasările noastre, abia aștept să începem turneele și în afara țării.*

Sărbătorirea celor 100 de zile de școală a fost unul din evenimentele pe care nu le voi uita niciodată. 100 de zile școală = 100 de zile mai isteți! ✨ **Ghiț Luca**

Matei Mihața mă numesc 👤

În clasa *Copiilor isteți* mă regăsesc 🏠

Pauza prelungită o iubesc ⌚

Matematica o îndrăgesc + - =

Pentru asta doamnei învățătoare

Cîmpan Florica îi mulțumesc! 🥰❤️

Dragă mamă de la școală

Ne-așteptați aici mereu,

La mulți ani cu sănătate,

Eu vă voi iubi mereu! ✨ **Culda Matei**

Activitatea mea preferată alături de colegi a fost mersul la împărțășanie, la Biserica Tei, înainte de sărbătoarea Învierii Domnului. ✨ **Lăzuran Sofia**

*Mă numesc **Țigan Alexandru Florian**, am 7 ani și sunt în clasa pregătitoare C. O iubesc pe doamna mea învățătoare, ea are mare grijă de noi! Mie îmi place la școală, am învățat literele, știu să scriu, să socotesc și pot citi chiar și la televizor. Ador și pauzele, deoarece atunci pot să mă joc cu colegii mei. Anul viitor am să fiu clasa I, abia aștept!*

Țubesc școala. Am aniversat 100 de zile din viața de școlar prin jocuri sportive, dar sunt pasionat și de matematică. ✨ **Haita-Alic Tudor**

Cea mai frumoasă amintire de la școală a fost atunci când am sărbătorit împlinirea a 100 de zile de la începerea clasei pregătitoare, când am dat o mare petrecere cu baloane, prăjituri și voie-bună. ✨ **Bot Sofia**

Când am început școala în toamnă eram foarte emoționată și ușor speriată, deoarece nu știam cum va decurge totul. Momentele mele preferate pe parcursul anului școlar au fost pauzele prelungite, când îmi plăcea tare mult să mă joc cu colegii mei. Dar mi-a plăcut și să socotesc, să scriu, să desenez. Tot timpul vin cu drag la școală și abia aștept să o văd pe doamna noastră, care este cea mai bună și pe care o iubim foarte mult! ✨ **Antal Maya**

„Steluțele”

au sărbătorit

100 de zile de școală

✎ prof. învă. primar Pița Mariana

Cu mult entuziasm, elevii clasei pregătitoare B, „Steluțele”, au sărbătorit împlinirea a 100 de zile de învățatură, joacă și bucurie, petrecute împreună la Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” din Oradea, condusă cu profesionalism și dăruire de către doamna director Codău Teodora și doamna director adjunct Bălint Beáta Livia.

Încă de la începutul anului școlar, atunci când am stabilit calendarul zilei, pe un panou special, copiii au aplicat câte un cartonaș care arăta numărul zilei de școală. Aproximarea de magicul 100 a creat multă emoție și nerăbdare.

Activitățile din această zi au decurs într-un mod special. Elevii, îndrumați de către doamna prof. învă. primar Pița Mariana, au numărat în cor până la 100, utilizând socotitoarea. Apoi au prezentat lucrurile pe care le consideră deosebite, învățate de când sunt școlari. Au pătruns în mirifică lume a poveștilor, conduși de studenta practicantă Coste Ana-Maria. Personajele au fost două omizi, Omi și Ida care, pentru a se transforma în doi fluturași dornici să zboare singuri, să viseze, să se joace, aveau de parcurs un drum lung, uneori anevoios, asemeni vieții de școlar.

Fiecare elev și-a prezentat lucrarea dedicată acestui eveniment. Au beneficiat și de ajutorul părinților, care le-au îndrumat creativitatea, ingeniozitatea. Toate lucrările au fost deosebite. Raluca a cuprins în lucrare 100 de steluțe, pe 24 dintre ele fiind notate numele colegilor de clasă. Interesantă a fost și lucrarea lui Denis, care a numerotat 100 de ouă de Paște, pe care le-a așezat într-un coșuleț frumos decorat. Patric a realizat macheta școlii în care învață de 100 de zile.

Am citit apoi împreună 100 de cuvinte, pentru a ne crea și într-un alt mod reprezentarea acestui număr. Lectura a implicat toți elevii din clasă, emoționați de însemnătatea momentului și mândri totodată că sunt capabili să descifreze universul misterios al literelor.

Am organizat și un concurs de matematică, problemele rezolvate de copii fiind inspirate din lumea poveștilor cunoscute de ei. Împărțiți în patru grupe, care purtau numele unor flori de primăvară (*grupa Narciselor, Lăcrămioarelor, Lalelelor, Toporașilor*), „steluțele” au constatat că prin activități simple și distractive, matematica poate deveni atractivă.

Cel mai vesel moment a fost atunci când ne-am jucat împreună în curtea școlii, lansând spre cer 100 de baloane.

A fost un eveniment apreciat de toți elevii și de părinții acestora, care au înțeles că timpul petrecut împreună cu copiii dumnealor este cel mai valoros.

FACULTATEA DE ARTE VIZUALE ȘI DESIGN de la
UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE ARTE "GEORGE ENESCU" DIN IAȘI
LICEUL TEHNOLÓGIC MĂDĂCIN "SPIRU HARET" DIN IAȘI,
ȘCOALA DE ARTE PLASTICE "ALEXEI ȘCIBULEA"
DIN CHIȘINĂU, REPUBLICA MOLDOVA,
LICEUL TEHNIC EUROPEAN DIN MOLDOVA de la
UNIVERSITATEA DE STUDII EUROPENI DIN MOLDOVA
ASOCIAȚIA CULTURAL ȘTIINȚIFICĂ "VASILE POGOR" -
IAȘI, ROMÂNIA
Organizată din data 20 Februarie 2022, ora 13:00
la Palatul Democrat din Chișinău, Republica Moldova

EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ-CONCURS
"ÎNVIȚĂTOR PRIN ARTĂ" Ediția a XII-a

DEZVOLTAREA adolescentului prin ARTĂ

∞ prof. Miheș Sorina

Frumosul, tragicul, comicul fac parte din viața noastră. Societățile se schimbă, cotidianul se schimbă, la fel și raportarea noastră la aceste categorii estetice. Doar omul care, practic, percepe lumea cu cele cinci simțuri naturale resimte o schimbare a raportului dintre ele odată cu evoluția tehnologică, descoperirile științifice, schimbările religioase ori politice. Aceștia sunt câțiva factori care pun ființa umană permanent într-o altă conjunctură, reacționând în consecință.

Starea de bine pe care ne-o dorim, indiferent de vârstă, statut, situație, are legătură cu interiorul și exteriorul nostru. Întreaga noastră ființă nu numai că interacționează, dar și reacționează conform factorilor externi pe care-i găsim diferiți sau îi percepem diferit în funcție de realitatea contemporană a fiecărui individ, de vârstă, ocupație, cultură etc.

Pentru copii și adolescenți este importantă învățarea și ocuparea timpului liber (extrașcolar) cu activități care să incite, dar totodată să le ofere o ierarhizare corectă a valorilor sociale, culturale, morale. Familiarizarea cu valori, criterii, exemple din istorie care au dus la creșterea calității morale și sociale la nivel de individ/ societate, având repercusiuni ulterioare și în plan material (un salt calitativ al vieții), conduce la conturarea personalității acestora într-un mod benefic pentru ei, pentru familie și societate, implicit.

Dezvoltarea interesului adolescenților pentru a studia, pentru a învăța în mod continuu, se va ghida fără ca acest lucru să fie un act impus, ci să devină un lucru autoimpus, în mod natural și firesc. În condițiile în care abilitatea de a studia este dezvoltată prin artă și prin legăturile ei cu alte domenii (chimie, biologie, geologie, fizică, matematică etc.), se pot descoperi mult mai ușor bucuria, frumusețea și utilitatea studiului. Prin munca în echipă, stimulăm creativitatea, incitându-i spre a-și descoperi vocațiile și aptitudinile, dezvoltând totodată și capacitatea de a comunica cu semenii în mod direct, abilitate pe care omul modern riscă să o piardă prin hipertehnologizare și individualism. Captivanta lume pe care o descoperim în istoria artei,

îmbinată cu imaginația și originalitatea copiilor, duce la rezultate care îmbină frumosul, fantezia și relaxarea într-un mod armonios.

Estetica și filosofia artei nu ne oferă numai date despre opere, ci și contextul creării acestora, deslușind totodată „regulile” care au stat la baza realizării lor.

Recăpătarea încrederii recuperate cu ajutorul limbajului universal al artelor aduce un plus, nu numai în viața individuală a fiecăruia dintre noi, dar și în cea socială contemporană, ajungând la rezultatul final: bucuria căutăta și în final găsită.

În contextul dezvoltării prin artă, elevii noștri din clasa a VII-a B, **Dragoș Alvaro** și **Filip Briana**, au participat și obținut premiul I la Expoziția internațională „Învițător prin artă”, ediția a XII-a (20 febr. 2022), organizată de către Ministerul Educației, Culturii, și Cercetării din Republica Moldova.

Scopul concursului este educarea studenților, elevilor și preșcolarilor pentru înțelegerea, aprecierea și promovarea artelor, formarea gustului estetic și a deprinderilor pozitive de selecție audio-video, promovarea performanțelor cultural-tehnice și artistico-religioase ale studenților, elevilor și preșcolarilor, alte categorii de participanți, promovarea publicațiilor școlare/ universitare: reviste, pliante, suport media, precum și îmbunătățirea capacității de comunicare, socializare și a înțelegerii artelor în condiții obișnuite de expunere a lucrărilor, expoziții, prezentări, filme, muzică, teatru.

Bibliografie

1. Drimba, Ovidiu - *Istoria culturii și civilizației*, Ed. Științifică și Enciclopedică;
2. Nanu, Adina - *Artă, stil, costum*, Ed. Noi Media Print.

MELOTERAPIA

∞ prof. de sprijin Puriș Anica

„Muzica e o revelație mai înaltă decât toată înțelepciunea și filosofia la un loc.”

(L. W. Beethoven)

Meloterapia sau terapia prin muzică este o formă de psihoterapie care utilizează muzica în diferite forme și moduri pentru a îmbunătăți starea de sănătate fizică și mentală a individului.

Muzica face parte din viața noastră de zi cu zi, ea leagă relații între oameni și este cel mai important instrument de comunicare după vorbire. Are putere deosebită asupra formării intelectuale și comportamentale. Cei care cântă în mod regulat au un IQ mai ridicat față de ceilalți.

Terapia prin muzică este un demers în care comunicarea dintre pacient și terapeut se realizează cu ajutorul sunetelor, în scopul reabilitării, vindecării, prevenției și a dezvoltării personale. (Leslie Bunt, 2002).

Meloterapia presupune utilizarea muzicii și a sunetelor într-o formă bine definită pentru a promova starea de bine fizică, psihică, emoțională și socială a copiilor.

Educația muzicală este indispensabilă în ceea ce privește dezvoltarea echilibrată a personalității, contribuie în mod eficient la rezultatele mai bune la învățatură și are un rol foarte important în socializare. Având în vedere problemele cu care se confruntă elevii cu CES (cu excepția celor cu deficiențe de auz), putem constata că muzicoterapia aduce multiple beneficii elevilor care au diferite carențe educaționale.

De-a lungul timpului, am folosit muzicoterapia în activitățile cu elevii cu CES integrați și am avut ocazia să observ cât de mult îi ajută muzica și cântatul în procesul de integrare în clasă. Unii provin din medii culturale în care muzica și dansul au mare valoare, dar cu toate acestea mulți dintre ei nu au ureche sau voce muzicală. Am desfășurat activități de acest tip cu ei (frontale sau doar pentru grupe de elevi) și am fixat un scop pentru care ne-am pregătit cu cântece: serbări, excursii școlare, participări la festivalurile organizate de C.S.E.I. „Orizont” Oradea, etc. Pregătirile încep de obicei cu cel puțin o lună înainte și au succes garantat. Munca depusă este extraordinară atât din partea elevilor, cât și din partea mea și a profesorului de muzică din școala integratoare. După interpretarea-model a cântecelor, învățăm cântecul cu copiii. Copiii sunt foarte motivați și urmăresc instrucțiunile cu atenție. După un timp mai adaug și instrumente de percuție (trianglu, castaniete, tamburină, tobe de mână, clopoței, fluiet etc.), cumpărate sau confecționate de noi. Introducerea acestor instrumente contribuie mult la succesul activităților, mai ales când le folosim prin jocuri diferite și formăm o mică orchestră. Să nu uităm de palme care întotdeauna sunt „la îndemână” noastră.

Țată câteva activități sub formă de joc, pe care le realizez cu succes la *Terapia ocupațională complexă și integrată*, utilizând formele de realizare enumerate mai sus :

1. Exerciții specifice dezvoltării atenției auditive ♦ diferențierea anumitor sunete/ note muzicale cu identificarea surselor acestora (instrumente muzicale).

I se arată copilului câte două instrumente și pentru început, este liber să le exploreze, să le manipuleze. Apoi, copilul este legat la ochi și psihopedagogul emite pe rând sunete cu unul dintre cele două instrumente, iar copilul trebuie să spună care instrument s-a auzit. Ulterior, psihopedagogul poate pune instrumentele în diverse locuri din cabinet și să le activeze pe rând, iar copilul să se deplaseze spre locul de unde a auzit sunetul instrumentului.

2. Ecoul ♦ împărțim elevii în două grupe, batem cu palmele un ritm ușor și ei trebuie să reproducă la fel, apoi să reproducă cu instrumentele, pe rând.

Se începe cu ritmuri de doi timpi cu *ta-ta*, adică:

|| , sau *ta-ti-ti*: ||| , *ti-ti-ta*: ||| , *ti-ti-ti-ti*: ||||

După aceea putem trece la 3 și 4 timpi în combinații diferite:

Ta-ti-ti-ta, ti-ti-ti-ta, ti-ti-ti-ti-ti, ta-ta-ta

Ta-ta-ti-ti-ti-ti, ta-ti-ti-ta-ta, ta-ti-ti-ti-ta, etc.

În continuare se poate introduce și pauza: *ta-ti-ti-☺, ti-ti-ta-☺, ☺-ti-ti-ti-ti etc.*

Acest joc ajută foarte mult la dezvoltarea atenției, memoriei și simțului ritmic.

Având în vedere că aceste jocuri sunt foarte plăcute de către elevi, putem afirma că aceste activități sunt necesare pentru ei și au un rol foarte important în dezvoltarea lor personală. Succesul în reproducerea unei melodii sau al unui ritm înseamnă foarte mult pentru ei și le sporește încrederea în sine, precum și posibilitatea de a ieși pe scenă cu ocazia festivalurilor, a serbărilor școlare sau a altor evenimente. Elevii noștri pot să aibă probleme cu literatura, gramatica sau matematica, dar nici într-un caz cu muzica, pentru că „*Muzica este stenograma emoției.*” (Lev Tolstoi)

Bibliografie

1. Benee, L.; Mereaux, L. M. - „Muzica pentru vindecare”, Editura Van de Velde, 1988;
2. Cassiers, F. – „Totul despre muzicoterapie”, Paris, Editura Favre, 2011.

Szólj, s megmondom ki vagy!

✎ Írta: **Bálint Beáta Lívია**, magyar nyelv és irodalom tanár

A kommunikáció korát éljük, mely elsősorban az e-világban infokommunikációként materializálódott. A nyilvános és hatékony kommunikáció az internetnek és a multimédiás eszközöknek köszönhetően mindenki számára elérhetővé válik. De a kommunikáció első sorban az emberrel kezdődik, legyen a non-verbális vagy esetleg verbális úton megnyilvánuló, az írott esetleg beszélt közlés, mind-mind az emberről árulkodik. Alapvető meghatározásában nem más, mint célzott információközlés, információcsere. Egy értelmiségi ember számára azonban több kell legyen ennél.

A technika világa létrehozta számunkra és megkönnyíti azt, ami ehhez az információközléshez a legalapvetőbb, a kapcsolatot. Gondoljunk csak arra, hogy a világszerte uralkodó egyik technikai eszközt gyártó vállalatnak, a Nokiának is ez lett a jelszava: „*Connecting people*”. Az emberi társadalom számára tehát kialakult az a csatorna, amelyben tétől függetlenül képes kapcsolatot teremteni. A technikai eszközök tehát megvalósítják számunkra a kapcsolatot, de a minőségéről, az értékelhetőségéről még mindig nekünk embereknek kell gondoskodnunk. Az emberi tényező jelentősége tehát itt is létfontosságúnak bizonyul.

A hatékony és hiteles kommunikáció tanulható. Természetesen függ a táptalajtól, amelyre talál, hiszen jelentős szerepet játszik elsajátításában, hogy ki milyen vele született

adottságokkal, kompetenciákkal született. A kommunikációs kompetencia ugyanis egyfajta veleszületett személyiség jegy. Van, aki nagyobb mértékben, van, aki kevésbé rendelkezik vele, örökletes adottságainak köszönhetően. Azt viszont mindenképpen érdemes kihangsúlyozni, hogy a kommunikációs kompetencia fejleszhető.

Miért kell tudatosan a kommunikáció egyfajta művészeivé válni? Egyszerű a válasz, azért mert azon kívül, hogy gyakorlati haszna van, még gyönyörködtet is. Elég, ha csak az ókori görög filozófusokra, és a retorika művészeire gondolunk. „*Volt egy időszak, amikor egyetlen, a tengeren Ázsia felé hajzó római sem halasztotta el, hogy megálljon Rodoszon, és meghallgassa az ékesszólás mestereit. Kikötöttek, hogy megmártózzanak a fodrozódó szóhabokban, s magukkal vigyenek valami megfoghatatlant. A jó kommunikáció képessége olyasmiről, amivel mindenki szívesen felszerelné saját hajóját. E sajátos hajtóerővel könnyedén elnavigálhatunk az élet háborgó tengerén, az üzlet olykor zavaros vizein, valamint könnyen ráakadhatunk azokra a csendes és nyugodt öblökre, ahol újból feltöltődhetünk...*” (Hofmeister-Tóth & Mitev Ariel, 2013) ez a kiváló allegória szemléletes példája, hogy a célzott és hatékony kommunikáció minden korban csodálatraméltó volt.

Úgy gondolom, ahogyan az ókori világban értékteremtő volt a jó retorika, azaz az ékesszólás, ugyanúgy egy mai ember számára is elengedhetetlen a pályafutása során.

LOIS LOWRY: AZ EMLÉKEK ŐRE

☞ Bokor Kyra ♦ VIII.C

A könyv, amiről beszélni szeretnék nektek, nekem nagyon tetszett, a címe: Az emlékek őre. A mű főszereplője, egy 12 éves kisfiú, Jonas, aki egy olyan világban nő fel, ahol minden egyhangú, nincsenek meg azok a bizonyos hullámvölgyek, amik egy ember életében elengedhetetlenek. Azok miatt tudjuk igazán értékelni a jó pillanatokot, amik velünk történnek.

A telepen nincsenek negatív élmények, a családok élete monoton. Ezek

miatt nem tudnak mély érzelmeket kiváltani, az emlékek el vannak nyomva, nincs fájdalom, sem éhezés, sőt senki nem tudja, mit is jelentenek ezek a dolgok. Tökéletes társadalom, mondhatnád elsőre, túl szép ahhoz, hogy igaz legyen. Minden évben megrendezésre kerül egy ceremónia, amely során a Bölcsék Tanácsa, kiválasztja a fiatalok életre szóló munkáját, mesterségét.

Jonas egy igazán érdekes és értékes szakmát kell kitanuljon, ő veszi át az emlékek őre szerepét. Rengeteg dologra jön rá kiképzése során. Vannak jó emlékek és természetesen rosszak is. Megtudja mi az, hogy érezni valamit, fájdalmat, boldogságot és még sok más érzelmet, érzést tapasztal meg.

Rengeteg megpróbáltatáson megy keresztül, de mindeközben több esemény is zajlik a családjában és baráti társaságában. Jonas semmiről sem beszélhet otthon. Ketten tudják, hogy mi volt a „jó idők” előtt, Jonas és az emlékek őre. Miközben az emlékek átadása folyik, a kisfiú, egyre jobban elkezd összezavarodni, nem érti, hogy a tanács miért fosztotta meg őket a jó dolgoktól, a mély érzelmektől.

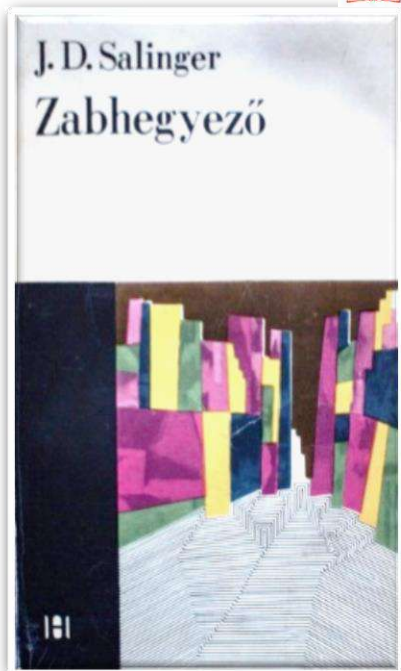
A könyv cselekménye magával ragadja az olvasót a disztópia világába és rengeteg kérdést tesz fel annak. Az olvasó a mű olvasása közben megtanulja értékelni a rossz pillanatokot, mély pontokat az élete során, hiszen rájön, hogy nélkülük milyen monoton és unalmas életet élne. Majd a legvégén megadja azt a lehetőséget, hogy maga az olvasó, döntse el a regény végét. Vajon Jonas, hogyan kezeli a kiképzést? Sikerül-e megtudjon mindent? Megérti, hogy miért döntött így a tanács? Mi történik a körülötte lévőekkel? Mi a könyv vége? Happy end vagy... Ezekre a kérdésekre választ kaphatsz, ha elolvasod AZ EMLÉKEK ŐRÉT.

J. D. Salinger

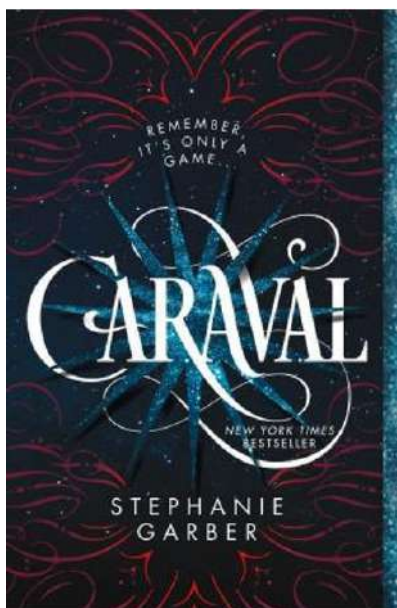
ZABHEGYEZŐ

☞ Szakács István Erik ♦ VIII. C

Akik szeretik az érdekes és lebilincselő sztorikat azoknak a Zabhegyező ajánlom, amelyet J.D.Salinger írt egy fiúról, aki szinte mindenből megbukik, és problémába keveredik a szobatársával. Később aztán kicsapják az iskolából, azonban előtte meglátogatja Mr.Spencert. Ezt követően elmegy New Yorkba, ahol egy furcsa ügybe keveredik bele, két emberrel, majd később találkozik egy lánnyal, hogy visszaadja neki a könyvét. Számtalan izaglmas kalandba keveredik még. Ha szereted a jó könyveket, mindenképp olvasd el ezt a világhírű irodalmi alkotást!

Coord. paginã: prof. Bálint Beáta Livia

A Caraval trilógia egy nagyon izgalmas ifjúsági regénysorozat, ami rengeteg kellemes élményt tartogat olvasói számára. Leginkább az ifjúság számára íródott, viszont a felnőttek számára is egy nagyon érdekes olvasmány lehet.

A történet egy testvérpárral kezdődik, ők Scarlett és Tella, akiknek sok évnyi próbálkozás után sikerül végre meghívást szerezzenek a Caraval szigetére, ahol egy varázslatos színtársulat szervezi meg minden évben az olykor nagyon valóság-hű nyomozós játékát. Ez a sziget isteljesen új és más világot nyit meg a szemüknek, nagyon színes, izgalmas, kiszámíthatatlan és varázslatos. A történet rengeteg váratlan fordulatot tartalmaz és egy hatalmas olvasási élmény nyújt. Az olvasó mikor olvassa egy percig sem tudja letenni a könyvet a kezéből, mert úgy érzi azonnal tovább kell haladnia a cselekményt, hogy megtudja a folytatást.

Mekem személy szerint azért ennyire különleges ez a történet, mert több számomra érdekelt témára mutat rá, mint például a családon belüli bántalmazásra. Rámutat arra is, hogy soha nem szabad feladni a vágyainkat, akkor is harcolnunk kell értünk, ha úgy érezzük már minden remény elveszett. Nem szabad megbíznunk az ismeretlenekbe. És talán, ami a legfontosabb, az az, hogy merjünk kilépni a komfortzónánkból.

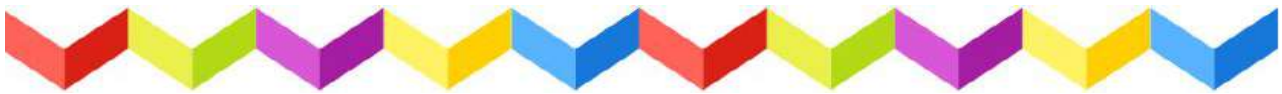
Fekete István TÜSKEVÁR

A Tüskevár írója Fekete István. A történet két fiú, Ladó Gyula - Tutajos és Pondoray Béla - Bütyök nyári vakációjáról szól. Tutajos az év végén reméli, hogy négyesnél nem lesz rosszabb érdemjegye, mert jó bizonyítvánnyal mehet csak nyaralni. Végül Kengyel tanár úr jelest adott. István bácsi egy elfoglalt ember, ezért a fiúkat Matula bácsira bízta, aki ismeri a berekbeli életet. Tutajos azt hiszi, hogy ismeri a berket. Nagyon makacs, mivel Matula hiába figyelmezteti csak szándálba megy, és lába nagyon felszúrt lesz. Leveszi az ingét, pedig Matula megint figyelmeztette, hogy baj lesz, ezúttal napszúrást kap. Leég és Nancsi néni kezeli. Amikor Bütyök megérkezik, Tutajos betanítja városi barátját. Egy horgászás közben elkapja őket egy vihar eláznak, majd lázasak lesznek. Bütyök hamar meggyógyul, de Tutajos tüdőgyulladást kap. Bütyök segít István bácsinak, majd szerelmes lesz egy Katica nevű lányba. A nyár végére nagyon megváltoztak. Nem lehet rájuk ismerni. Az iskolában elmesélik a nyarat. Én azoknak ajánlom akik fiatalok és szeretik a természetet.

Róbert Katalin: SZELIDÍTS MEG!

∞ Milotai Judit ♦ VIII. C

Róbert Katalin, a könyv írója, 1986-ban született Budapesten. Iskolás kora óta ír, prózáival többször is részt vett Sárváron a Diákírók, Diákköltők Országos Középiskolai Pályázatán, ahol 2002-ben bronz minősítést ért el. 2009-ben az Aranyvackor meseíró pályázaton több száz nevező közül a legjobb harminc közé került, 2013-ban részt vett a Aranymosás irodalmi pályázaton, amelyben a nyertesek közé került.

Ez a regény egy fiatal

lányról szól. Róka (eredeti nevén Kelemen Regina) egy kilencedikes lány aki már bukott, mert nem akart tanulni. De ha összeszedné magát nagyon jó eredményeket érne el. Emellett sok rossz dolog is összegyűlt az életében. Nehezen viseli azt, hogy édesapja elhagyta édesanyját egy másik nő miatt. Ezen kívül olyan társaságba is került, ami rossz hatással volt rá.

Nem akar mást, csak rajzolni, játszani a kedvenc számítógépes játékaival, és nem törődni azzal, hogy nemrég elvált szülei még mindig veszekednek, civakodnak a feje fölött. Az osztálytársai nagyon az idegesítik, ráadásul még a tanárok is bosszantják, mivel Kisherceget, a bosszantóan tökéletes tizenegyedikes is a nyakába varrják, hogy korrepetálja matekból. Róka mindent megtesz, hogy elijessze Kisherceget, de a fiú nem hagyja magát, és lassan egyre és egyre közelebb kerülnek egymáshoz. Kisherceg kitűnő tanuló, próbál megfelelni a szüleinek, és a barátnőjének, és eddig minden akadályt tökéletesen vett, ám most úgy érzi, elakadt. Nem elég, hogy fogalma sincs, mihez kezdjen az érettségi után, még korrepetálnia is kell matekból a bukásra álló Rókát. Vajon még mire jó heti egy óra?

Kisherceg (eredeti nevén Herczeg Mátyás) egy tizenegyedikes fiú, aki nagyon jól tanul. Próbál megfelelni szüleinek és barátnőjének, Rozannának. Nagy dilemmában van, hiszen nem tudja mitévő legyen érettségi után, így több szakmát is megnéz. Eközben még korrepetálnia kell Rókát, aki bukásra áll matekból.

Mekem személy szerint nagyon tetszett! Csak ajánlani tudom mindenkinek! Szerintem megéri elolvasni!

Coord. pagina: prof. Bálint Beáta Livia

Táncolsz velem?

∞ Komjátszegi Ingrid ♦ VII.C
Coord.: prof. Bálint Beáta Livia

A tánc a sport egy fajtája. A tánc, egy nagyon jó mozgásforma, ami feltölti az embert energiával és jókedvvel. Létezik több műfaja is pl: hip-hop, balett, modern tánc, akrobatikai tánc, társastánc stb. Mióta ember létezik ez a mozgásforma is. A zene és a tánc egybekapcsolódik, mert hallván a zenét az ember elkezd táncolni, olykor önkéntelenül is mozog a ritmusra. Sok érzelmet ki lehet fejezni vele. A tánc karbantartja az agyat, a testet és a lelket. Ajánlatos gyerekeknek, mert segít a testtartás javításában, fejlődésben és gondolkodásban, a felnőtteknek pedig segít ellazulni és kikapcsolódni. Nincs korhatárhoz kötve, ajánlott mindenkinek 0- tőé 99 éves korig.

A konfirmáció

∞ Mészáros Szabolcs Tamás, földrajz-történelem tanár

Hamarosan elérkezik május 29., amely minden református gyermek számára a konfirmáció napját jelenti. A konfirmáció minden évben a Pünkösöd előtti vasárnapon történik, s leginkább a hetedik osztályos, 13-14 éves gyerek felnőtté válását jelentette a múlt században. A konfirmálók megerősítik Krisztushoz és a református egyházhoz (gyülekezethez) való tartozásukat azzal, hogy fogadalmat tesznek.

A konfirmáció (latinul *confirmatio*) szó jelentése megerősítés. A protestáns egyházak (például református, evangélikus, methodista) értelmezésében az úrvacsorát megelőző felkészítő tanítás, amelynek célja a hitbeli megerősítés. Az egyházi oktatásban felnövő gyermekek és az ifjúság vallásos nevelésének célja a konfirmáció ünnepi eseménye, amelynek során a konfirmandus személyes vallástételt tesz, döntést hoz Krisztus és Isten egyháza mellett.

Köröstárkányban, ahogy a legtöbb erdélyi református gyülekezetben is, a konfirmáció a legjelesebb társadalmi és egyházi események közé tartozott. A lányok ezután eladósorba kerültek, hiszen a múlt században egy 14 évesre már kész felnőttként tekintettek, de mára már ezt elavultnak, konzervatívnak és idejét múlt felfogásnak tekintik. Ettől függetlenül ez még mindig egy jeles esemény minden család és közösség életében. Ennek érdekében a konfirmációi előkészítő minimum 2 évet vesz igénybe (6-7. osztály), de az igazi persze az, amikor egy gyermek minél előbb (pl. már óvodás kortól) bekapcsolódik.

A konfirmációt megelőzi egy „vizsga”, amikor a fiatalok számot adnak az elsajátított ismereteikről. A kérdéseket a heidelbergi kátéből kapják a konfirmandusok, amely a református egyház alapvető hittételeit tartalmazza. Ezt nevezik még pfalzi vagy palatinátusi káténak is. Szerzői Zacharias Ursinus és Caspar Olevianus, református hittudósok, akiket III. Frigyes pfalzi választófejedelem azzal bízott meg, hogy a Biblia alapján írjanak olyan vallástani népkönyvet, amelyből minden korú és állapotú református hívő tisztán és igazán megismerje a keresztény vallást, és amely a más vallásúakkal szemben hitvallási irat gyanánt is szolgáljon. Az elkészült művet a zsinati jóváhagyás után a fejedelem 1563. január 19.-én kelt előszavával ellátva és saját címerével díszítve közrebocsátotta.

A káté összesen 129 kérdésből áll, amelyekből általában 5-6 kérdést kapnak a konfirmandusok az ünnepélyes istentisztelet keretei között. Mivel a középkorban a diákok a kérdés-felelet elv alapján tanultak, így a konfirmandusok is a 16. századi szokásjog alapján sajátítják el a református egyház alapvető hittételeit.

ANYÁK napi gondolatok

☞ Fándly Enikő Anna tanító néni tollából

Édesanyám, anyukám, anyuci, anya, anyu, mami, mamici, mamikám, mamicikám, anyci, anyuskám hangzik el a gyerekek ajkáról naponta többször, örömben, bánatban. Ő az, akinek ölén a könnyből nevetés fakad, karja biztonságot, védelmet ad, mosolyától a nap is fényesebben ragyog. Őt, az édesanyát, a szeretet, gondoskodás, bizalom, élet forrását köszöntik, ünneplik világszerte.

A világ különböző táján más és más napokon köszöntik az édesanyákat, de a legtöbb országban a virághozó május második vasárnapján ünneplik az anyák napját. Mi május első vasárnapján köszöntjük fel az édesanyákat.

Már az ókori görögök is tisztelettel adóztak az édesanyáknak. Tavaszi ünnepeket tartottak a Napisten anyjának, és vele együtt valamennyi anya tiszteletére.

Angliában a húsvétot követő negyedik vasárnapon tartották az anyák vasárnapját, amikor még a családjuktól messze dolgozó szolgálok is szabadnapot kaptak, hogy hazamenve együtt tölthessék ezt a napot édesanyjukkal, megajándékozva őket az előre elkészített anyák napi süteménnyel.

Amerikában próbálták először nemzetközi ünneppé nyilvánítani május második vasárnapját, mint anyák napját.

Magyarországon a legelső anyák napi ünnepség ötletét Amerikából hozták, és március 8-án tartották a MÁV gépgyár foglalkoztatójában munkásgyerekeknek. Később miniszteri rendelet a hivatalos iskolai ünnepélyek közé sorolta, és május első vasárnapját jelölték ki a megünneplésre.

Mit jelent számunkra az anya szó? Milyen gondolatok társulnak hozzá?

A gyermekek ajkáról azonnal és szinte megállíthatatlanul peregnek a szavak: szeretetet, ölelést, türelmet, gondoskodást, jóféle kis anyaszagot, simogatást, aggódást, olykor szidást, puhaságot, szépséget, jóságot, figyelmet...

Fi hogyan köszönitek meg ezt a sok jót neki?

- Segítünk neki!
- Kitakarítom a szobám!
- Szeretem!
- Megölelem!

Milyen meglepetéssel köszöntöttétek fel édesanyátokat anyák napján?

Íszta szívü gyermekek ártatlan válaszaik érkeztek: reggelit készítettem neki, megöleltem, megpusziltam, mondtam neki, hogy szeretem, igyekeztem nem rosszkodni, visszafogtam magam és nem zajongtam, énekeltem, verset mondtam, virágot adtunk neki apával...

Égész nap folytak az izgatott előkészületek: vágtak, ragasztottak, festettek, énekeltek. Délben, egy nap késéssel, közösen is felköszöntöttük a meghatódott édesanyákat. Közben vissza-visszatért a gondolat, hogy nem egy nap, hanem az év 365 napja is kevés lenne megköszönni mindazt a sok jót, amit az édesanyáinktól kaptunk, kapunk, kapni fogunk.

Ísten áldja az édesanyákat!

MÁJUS ELSŐ VASÁRNAPJA

ANYÁK NAPJA

Édesanyámnak

☞ Csuka Zsófia ♦ III.C

Névnapod alkalmából
köszöntelek téged
szeretettel nyújtok neked.
Megyek, virágot szedek,
hogy névnapodon felköszöntselek.

Az édesanyám

☞ Tóth Zsófi ♦ III.C

Édesanyám nagyon szeretlek,
Ezért neved napján köszöntelek
Verset mondok, énekelek
Virággal megünnepellek
Boldog, hosszú életet
Kívánok én neked!

Édesanyám

☞ Gönczi Zsuzsa ♦ III.C

Édesanyám szép és kedves
Ügyes és nagyon lelkes
Ő a legszebb virág
Nélküle üres a világ
Neved napján köszöntelek
Édesanyám nagyon szeretlek!

Az anyukám

☞ Füstös Szofi ♦ III.C

Az anyukám a legnagyobb kincs
Nála jobb anya nincs.
Hatalmas szíve van neki,
Ezért kell őt nagyon szeretni!

Édesanyám

☞ Mérai Hanna ♦ III.C

Édesanyám a mindenem
Kedves, szép és drága nekem
Anyák napján köszöntelek
Virággal a kezemben kiáltom:
Édesanyám nagyon szeretlek!

Az én anyukám

☞ Cserös Szofia ♦ III.C

Anyák napján köszöntelek,
Tiszta szívből szeretlek.
Sose tudom megköszönni,
Drága anyukám
Életemnek minden percén
Vigyáztál reám
Te vagy, aki ölelgettél,
Szeretettel felneveltél.

Coord. pagină: prof. înv.primar STANCA MELINDA

Dragi copii, trăim, de ani buni, într-o lume digitală. În acest număr al revistei școlii noastre, vom vorbi despre o aplicație care ne poate ajuta în a prevedea (într-o oarecare măsură) cum va fi vremea. Zilnic auzim expresii de genul: „**Îmbracă-te bine să nu răcești!**”, „**Să nu-ți uiți umbrela!**” sau „**Oare va ploua azi?**”, și lista poate continua... 😊. Vă reamintesc, **vremea** se referă la caracteristicile elementelor atmosferei (*temperatură, precipitații, vânturi* etc.) pe o perioadă scurtă de timp și, în general, pe un teritoriu mai mic (de exemplu, ne interesează cum va fi vremea în Oradea, nu în București). **Un exemplu este aplicația Sat24**, ce poate fi găsită accesând <https://en.sat24.com/en>. Imagini cu această aplicație aveți mai jos. În stânga, observăm harta Europei și vedem și orașul **Oradea**, localizat automat odată cu deschiderea aplicației sau, după ce accesăm link-ul, permitem aplicației să ne localizeze dispozitivul (laptop/ telefon mobil ș.a.). Analizând imaginile, observăm **formațiunile noroase**, cu alb. Important este că ele sunt dinamice, nu sunt statice. În partea de jos există bara de timp, orizontală, cu gradații din 15 în 15 minute. Astfel, aplicația **satelitară** ne arată aproape în timp real, **deplasarea norilor**, mutând cursorul pe bara orizontală care indică ora. Putem anticipa **tendința** de deplasare a norilor și prevedea, cu o anumită **probabilitate**, dacă în locul unde ne aflăm (Oradea, în acest caz), în următoarele minute sau ore, există posibilitatea unor precipitații (ploi, ninsori – în funcție de anotimp) sau nu. Pare puțin, dar e doar începutul micului **meteorolog** amator 😊.

Puteți descărca de pe telefonul mobil și alte **aplicații meteo**. Nu pierdeți... vremea! 😊

RECICLEAZĂ PENTRU UN MEDIU SĂNĂTOS ȘI O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ!

✎ prof. Balaj-Haş Delia Anca

Reciclarea reprezintă procesul prin care deșeurile sunt transformate în materie primă secundară pentru fabricarea de noi produse.

Se colectează selectiv:

- recipiente din sticlă, borcane;
- recipiente din plastic pentru băuturi (PET);
- ambalaje, pungi, cutii de hârtie sau carton;
- veselă, pungi și caserole din plastic;
- recipiente și ambalaje din plastic pentru alimente;
- recipientele produselor cosmetice și detergenților;
- diverse cutii de la aparatele electrocasnice, televizoare, pastă de dinți, detergenți, băuturi.

Deșeurile se colectează selectiv astfel:

- hârtia și cartonul în containere **ALBASTRE**;
- plasticul și metalul în containere **GALBENE**;
- sticla în containere de culoare **VERDE**;
- deșeurile biodegradabile în containere **MARO**;
- deșeurile menajere în containere **NEGRE**.

Ce NU se colectează selectiv:

- produse mixte (combinații plastic/ hârtie, hârtie/ metal);
- capacele recipientelor care nu sunt din plastic;
- hârtie cerată;
- folie de plastic contaminată cu resturi menajere;
- jucării de plastic;
- ghivece;
- oglinzi, geamuri, parbrize;
- veselă.

De ce reciclăm:

- pentru a proteja mediul înconjurător ▶ reciclarea împiedică deșeurile să ajungă în natură;
- pentru a reduce consumul de resurse naturale ▶ utilizarea materialelor reciclate reduce nevoia de materie primă;
- pentru a salva energie ▶ prin folosirea materialelor reciclate nu vom mai avea nevoie de resurse noi, deci de mai puțină energie pentru a fabrica produse noi;
- pentru a reduce emisiile de dioxid de carbon;
- pentru a forma generații viitoare mai responsabile față de mediul înconjurător.

Ținând cont de importanța majoră a reciclării atât în menținerea unui mediu sănătos, cât și a unei vieți sănătoase, dar și în scopul formării unor generații care să aibă o atitudine mai responsabilă față de mediul înconjurător, am organizat cu elevii claselor a VIII-a o activitate pe această temă. În urma unor discuții libere, elevii au întocmit câteva desene și afișe tematice.

Chiș David, VIII A

Podilă Bogdan, VIII B

Raha Adrian VIII A

Patrinoș Patric VIII A

Sălăgean Patricia, VIII A

Popa Adama, VIII A

Pop Iasmina, VIII A

Morar Evelin, Cotețiu Jessica, VIII B

Galiș Vanea, VIII A

Pop Denisa, VIII A

Curiozități

- 100 kg hârtie reciclată salvează: 15 arbori maturi, 498 litri de apă, 400 litri de petrol, 4132 kWh energie electrică;
- dozele de aluminiu pot fi reciclate la infinit;
- 1000 kg de aluminiu reciclat salvează 4 tone de bauxită și 9 tone de emisii de CO₂;
- 1 PET economisește 360 W energie electrică;
- 1000 kg PET-uri economisesc 7 m³ spațiu de depozitare;
- reciclarea unei singure cutii de aluminiu salvează o cantitate de energie echivalentă pentru a alimenta un televizor timp de trei ore;
- resturile de țigară se descompun în 12 ani;
- aluminiul are nevoie de 200-500 de ani pentru a se biodegrada;
- sticla are nevoie de 1 milion de ani pentru definitivarea procesului de biodegradare;
- în secolul trecut, oasele erau utilizate pentru obținerea

nasturilor sau gelatinei;

- peste 70% din produsele electronice destinate reciclării ajung în China;
- în fiecare an, un copac obișnuit poate curăța aerul de aproximativ 30 kg de poluanți;
- hârtia și cartonul pot fi reciclate doar de 10 ori;
- hârtia se biodegradează mai ușor deoarece este fabricată din celuloză.

Micii grădinari

☞ prof. Costa Florica

La ora de *Educație tehnologică și aplicații practice*, învățăm despre arhitectura modernă, tendințele evolutive de a utiliza materiale și tehnologii noi care nu afectează mediul înconjurător, despre sursele alternative de energie, despre cum să amenajăm spațiile interioare și

exterioare pentru a obține un confort estetic-vizual, dar și practic-funcțional maxim.

Abia am așteptat luna aprilie, ca să aplicăm cunoștințele dobândite la clasă și să ne exprimăm creativitatea: am plantat flori în curtea școlii, cu elevii claselor a V-a A și a V-a C. Florile reprezintă acele daruri ale naturii care oferă o gamă largă de culori și miresme plăcute. Dacă le privim avem senzația că suntem mai fericiți, mai energici, ne simțim mai bine. În plus, lucrul în grădină și petrecerea timpului în aer liber sunt benefice pentru copii din mai multe motive:

- ▶ întăresc sistemul imunitar;
- ▶ îi învață să fie mai responsabili;
- ▶ combină munca și distracția;
- ▶ consolidează relațiile din clasă.

Această experiență nu a fost numai o joacă amuzantă, o acțiune de grădinărit, ci și o lecție de respect pentru natură!

Praznicele Împărătești

✠ prof. religie ortodoxă Nichita Diana Simona

„Toate sărbătorile bisericesti ar fi lipsite de sens dacă n-ar exista Sfintele Paști.”

(Părintele Alexie Uminski)

Zilele speciale din cursul anului bisericesc sunt sărbătorile religioase. Acestea sunt închinare amintirii unor fapte din istoria sfântă, cinstirii lui Dumnezeu, cinstirii unora dintre sfinți, a îngerilor și a Sfintei Cruci. Ceea ce le deosebește de celelalte zile este faptul că noi, creștinii, încetăm ocupațiile obișnuite, participăm la sfintele slujbe, încercând astfel să ne îngrijim mai mult de suflet.

Denumirea de „praznic” provine din limba slavă și se referă la celebrarea solemnă și profundă a unui eveniment. **Sărbătorile Împărătești** sau **Praznicele Împărătești** sunt cele mai mari sărbători închinare Persoanelor Sfintei Treimi. Între acestea, unele sunt cu **dată fixă**, altele au **dată schimbătoare**.

Praznice Împărătești cu dată fixă

- **Nașterea Domnului** sau **Crăciunul**: 25 decembrie ▶ Iisus Hristos S-a născut „la plinirea vremii”, în Betleemul Iudeii, cetatea lui David, „de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria”. (Luca 2,1-20; Matei 1,1-12)
- La opt zile după Nașterea Domnului: 1 ianuarie se prăznuiește **Tăierea Împrejur a Domnului**. ▶ Este ziua în care Pruncul a fost adus la templu și a primit numele Iisus, care înseamnă **Mântuitor**. (Luca 2,21)
- **Întâmpinarea Domnului**: 2 februarie ▶ La 40 de zile de la Naștere, Iisus a fost adus la Templul din Ierusalim de Fecioara Maria și dreptul Iosif: „ca să-L pună înaintea Domnului”. (Luca 2,22) A fost întâmpinat de dreptul și bătrânul Simeon.
- **Botezul Domnului** sau **Boboteaza** (Epifania, Arătarea Domnului): 6 ianuarie ▶ La vârsta de 30 de ani, înainte de a ieși la propovăduire, Domnul Iisus este botezat de Sfântul Ioan Botezătorul, la râul Iordan. Duhul Sfânt S-a arătat ca porumbel, iar Tatăl a grăit din cer: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Care am binevoit.” (Matei 3,17) Este unul dintre evenimentele la care S-a descoperit oamenilor Sfânta Treime.
- **Schimbarea la Față**: 6 august ▶ Domnul Hristos merge pe Muntele Tabor, împreună cu trei din apostolii Săi, Petru, Iacov și Ioan. În urma rugăciunii, Iisus Și-a arătat slava firii dumnezeiești și „a strălucit fața Lui ca soarele.” (Matei 17,2)

Praznice Împărătești cu dată schimbătoare și zi fixă

- **Intrarea Domnului în Ierusalim** sau **Floriile**, serbată cu o săptămână înaintea Paștilor. ▶ După Învierea lui Lazăr, Domnul este primit de poporul evreu cu ramuri de finic, stâlپări și cântări „Osana” – „Doamne, miluiește-ne”. (Matei 21,1-9)
- **Învierea Domnului (Sfintele Paști)** s-a petrecut **Duminica** „în ziua cea dintâi a săptămânii” (Matei 28,1) ▶ Este cea mai veche sărbătoare creștină. Aceiași care I-au cântat „Osana” cu o săptămână înainte, L-au și răstignit, dar după trei zile petrecute în mormânt, Viața a biruit moartea. Prin Învierea Sa, omenirea a fost scoasă din starea de robie a păcatului.
- **Înălțarea Domnului** la cer are loc **la 40 de zile după Învierea Sa**. ▶ Aceasta s-a petrecut pe Muntele Măslinilor. (Luca 24,50-53; Faptele Apostolilor 1,1-3; 9-11) Întotdeauna se sărbătorește în zi de joi. În această zi, Biserica îi cinstește pe eroii neamului nostru.
- **Duminica Pogorării Duhului Sfânt, Cincizecimea, Rusaliile**: la 50 de zile de la Înviere ▶ Este singura sărbătoare închinată Duhului Sfânt.
- **Sărbătoarea Sfintei Treimi** ▶ are loc a doua zi după Rusalii, luni.

Aceste sărbători apar reprezentate, în iconografia bisericească, în locul unde s-a petrecut evenimentul, alături fiind persoanele care au participat la eveniment, inclusiv îngerii.

Modul în care sunt sărbătorite diferă de la o comunitate la alta, însă prezintă și aspecte comune, cum ar fi:

- **Crăciun** (Nașterea Domnului) ▶ mersul preotului cu icoana la casele credincioșilor, colindatul;
- **Bobotează** (Botezul Domnului) ▶ preoții botează casele; în unele zone ale țării se aruncă o cruce în apă; aceasta va fi recuperată de un credincios;
- **Florii** (Intrarea Domnului în Ierusalim) ▶ ramurile de salcie aduse și sfințite la biserică;
- **Învier** (Paști) ▶ se ia Sfânta Lumină, se ciocnesc ouă roșii, se mănâncă Sfintele Paști;
- **Rusalii** (Pogorârea Duhului Sfânt) ▶ se duc la biserică frunze de nuc.

În final, să nu uităm că praznicele împărătești sunt momente de bucurie sfântă și că oferă prilejul întâlnirii cu Dumnezeu și al reuniunii familiei.

Material bibliografic

https://ro.orthodoxwiki.org/Praznice_%C3%8Emp%C4%83r%C4%83te%C8%99ti

https://ro.wikipedia.org/wiki/Praznic_%C3%AEmp%C4%83r%C4%83tesc

<https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VII-a/Religie%20Cultul%20Ortodox/U0MgQ09SSU5UIExPR0IT/>

<https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VII-a/Religie%20Cultul%20Ortodox/U0MgR1JVUCBFREIUT1JJ/>

O VIAȚĂ DE CÂNTEC : Maria Haiduc

∞ Sălăgean Patricia & Andor Tabita ♦ VIII A

Prof. coord: TURCU AMALIA

În cele ce urmează am dori să vă împărtășim câteva dintre gândurile și experiențele, petrecute alături de oameni dragi sufletului nostru.

„Într-adevăr, cântecul pur, cules de la țaranul din sat, are cea mai puternică audiență, pentru că întâlnirea emoțională dintre folclor și sufletul ascultătorului constituie legătura dintre o dorință și o împlinire pe acest plan al spiritualității.”

Aceste cuvinte de aur aparțin unei măiestre a folclorului bihorean, doamna Maria Haiduc. Pentru puțin cunoscători, Maria Haiduc este una dintre cele mai iubite și apreciate interprete de folclor din zona Crișana. Prima ca apariție după Elisabeta Pavel, etalează în fața publicului folclor adevărat și frumos. Aceasta abordează și muzica cultă, în special romanțe și cântece de petrecere. Datorită vocii inimitabile care este însoțită de chiuături, ritm, costume frumoase și un repertoriu valoros, artista noastră a fost decorată cu numeroase premii și distincții de-a lungul anilor.

În urmă cu câteva zile, i-am trecut pragul casei cu multă emoție și bucurie, unde am găsit ușa deschisă pentru o vorbă bună și un îndemn adresat tuturor celor care vor să pășească pe calea cântecului.

Reporteri: - Doamna Maria Haiduc, sunteți o artistă completă și un nume de referință pentru zona bihoreană. Ce sfătuieți generațiile tinere care vor veni?

Maria Haiduc: - În viitor, vreau să văd tineri talentați care să fie cât mai adevărați în interpretarea cântecului. Muzica populară nu trebuie să moară, de aceea trebuie ca aceștia să rămână permanent atenți cu textul, portul și glasul. De asemenea, și colindatul prin sate după cântece și expresii îi pot ajuta ca să își creeze bijuterii muzicale de valoare.

R: - Considerați că s-a degradat folclorul românesc?

MH: - Tinerii care aleg acest drum fac mari greșeli să schimbe linia melodică. Acestea trebuie cântate exact cum le-au lăsat bătrânii, nu readuse la lumină pe ritmuri și cuvinte noi.

R: - Ce calități trebuie să deții ca să te formezi ca artist?

MH: - Determinare și ambiție! Dacă ție îți place muzica populară, îmbrățișează-o și du-o mai departe din Bihor. E bine să ai pe cineva care te sprijină, îți mai spune un vers, două, trei, să faci în așa fel încât să se îmbine fără a copia pe cineva, să ai ceva al tău. La începuturile mele, am fost doar de două ori la cules de folclor prin sate, și a fost suficient să-mi asigure repertoriul pentru toată viața. Puteți să le ascultați pe toate în colecția de la Electrecord. Din punctul meu de vedere, cea mai frumoasă muzică este cea românească, și nu numai folclorul.

Îi mulțumim doamnei Maria Haiduc pentru timpul petrecut alături de noi, pentru toate clipele minunate pe care le-a dăruit generațiilor bunicilor și părinților noștri, dar și nouă, celor atât de dornici să o urmăm, și pentru harul cu care a păstrat nealterată comoara de aur a neamului nostru.

Dincolo de aripile REALITĂȚII

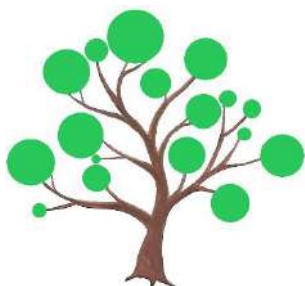
✎ Malița Paula ♦ VIII A

„Ești în siguranță. Aici, nimeni nu te poate deranja. Singur... precum pururea ți-ai dorit.”

Adânc ascunși în căscatul crepuscular al trandafirului ceresc, răsar trupurile a doi copaci gemeni de un verde stins asemenea reflexiei

cioburilor de smarald. Capete rotunde, parcă concepute cu o precizie matematică. Priveam înspre ei, captivă în al lor

moment sfânt totodată cu lumina albă ce se scurgea astfel pe decorul viu, înclinându-l, dându-i o neverosimilă tentă viorie. Apoi... în sclipirea eternității mi se dezvăluiră ochii unui porumbel, mândru... familiar. Înainte să pot respira din nou, înainte ca mintea mea să fie capabilă de orice altă noțiune – eram în spatele acelor ochi de cărbune, zburând pe bolta paradisului departe, departe de gemenii ce păreau a-și accepta dispariția treptată, absența din viziunea mea.

Căci aceștia erau ochii ce priveau toate galaxiile în stăpânirea iubirii, acasă, acolo pe cer, o oază ce atinge realitatea noastră și totuși aparține alteia. Și atunci, prin frumusețea peisajului imaculat, pitit în spațiul dintre gânduri și filmele nopții... supranumite „vise”, fulgeră porumbelul cunoscut, dar totodată de neatins. Fiecare pană croiește povestea precedentei... sculptând aripile dătătoare de libertate. Observându-i mișcările... credeam că raiul vorbește despre victorie, frumusețea veșnic reamintită, și cum că egoista Mândrie se leapadă de propriul rău... pierzându-și puterea de manipulare, iar umbrele meschine pe care silueta acesteia le proiectează asupra noastră sunt exorcizate sub lumina iubirii, picurând lacrimi amare într-o mică baltă de abanos.

Totuși... uite-mă acum, stană de piatră în rămășițele propriilor mele greșeli. Un suflet umil, prieten doar al propriei sale reflecții, acolo, într-un univers cu susul în jos arătat odată cu căderea lacrimilor. Era ca și cum în tot acest timp aș fi încercat să pun piciorul în această baltă, să separ părțile bune din mine de cele putrede.

„Ai mai fost aici!”

Apoi... mut precum melcul adormit dispăru! De parcă nici nu exista acolo vreodată, o glumă vizuală. Nicio urmă de alb, de verde sau orice altă culoare. Curat, gol... înaripata desfîințată din propria poveste. Cu cât încercam să mă îndepărtez de zona care cândva fusese otrăvită de invazia olfactivă ce funcționa ca un serios pretext de întrerupere a adevărului... cu atât mai mult simțeam o textură diferită sub ale mele picioare de plumb. O euforie jucăușă, țesută de lipsa de griji a unui loc unde timpul nu are nicio putere și care apare cu predilecție tocmai atunci când, apăsarea îngrămădindu-se exasperant atacă, iar subconștientul se revoltă acordându-și un fel de vacanță imaginară. Nesuportând roiul de gânduri... privii în jos, doar ca să găsesc petale albe pe care instinctiv le-am ridicat, eliberându-le pe aripile vântului enigmatic.

„Trezește-te!”

Prof. coord. TURCU AMALIA

RAZĂ de ADEVĂR

✎ Malița Paula ♦ VIII A

Există vise ale căror umbre pictează coșmaruri dar, simultan, calea către o victorie cerească. Căci visul războinicului este să lupte lupta bună, să-și asume orice suferință scăldată în sângele roșiatic, dureros de sumbru – sacrificiul necesar pentru ca frații și surorile să răzbată. Cu toate acestea, în al meu vis, mă trezii într-un câmp de grâu verde, tulpinile îndoindu-se alene în vânt, boabe șoptindu-și mărunta poveste prin adierea lui. Fiecare spic își purta propriul chip distinct asemenea unui rebel cutezător spre diferențiere, și totuși perfect format, o contradicție care-mi trimitea fiori reci pe ceafă. Împietrită de neastâmpărul presimțirilor le întorc spatele, legănându-mi mâna ce acum înota în confuza combinație de aspru și neted de-a lungul lanului, aerul alăturându-li-se cu aroma dulce ce o purta în brațe, armonizându-se perfect ritmului meu interior, dându-mi o grozavă senzație de libertate, odată cu ritmul său adânc și imprevizibil acum dominant. Mergeam pierdută prin verdele infinit, parcă uitat de acele ceasornicului, până când picioarele mele prinseră rădăcini, săpând spre un ascunziș întunecat, liniștit în pământul rece parcă părăsit de soare. Mâinile îmi deveniră și ele verzi, alăturându-se corpului firav, ce se leagănă acum în vânt într-o sincronizare perfectă cu milioanele de alții, ca mine, ai căror ochi fuseseră pictați „orbi” în fața vieții albe ce-o trăiseră, asemenea visului meu.

Simțeam cu o anumită mândrie și chiar cu un anumit amuzament că mă aflu în primejdie, dar această constatare părea mai curând să mă distreze și am abandonat-o undeva, la periferia cea mai jalnică a conștiinței, cât mai departe de contemplarea plină de ambiguă beatitudine care îmi aluneca prin trup, ce-mi fusese privelegiată până în această clipă.

Când sufletul a plecat, ce este un trup? Când căldura părăsește sângele și membrele devin rigide, cum poți face diferența între un vis fără-de-sfârșit și moarte? Incapabilă de a trăi pe cont propriu acum... știam. Înțelesesem în sfârșit. Nu există viață fără familie, fără gândac și fără pasăre, fără frunză sau nor, fără bolta infinită.

Cu toți ne naștem cu talente și pasiuni unice cu scopul de a fi un dar pentru restul creației divine, pentru a deveni un plus minunat în această lume.

ȚARA MEA

✎ Morar Evelin ♦ VIII B

Su vin dintr-o țară îndepărtată care nu este trecută pe nicio hartă, dar, în fiecare seară, milioane de copii o vizitează. Aceasta este *Țara Poveștilor*, unde totul este posibil, iar pentru a o descoperi nu ai nevoie decât de câteva cărți. Lumea aceasta magică a apărut datorită imaginației bogate a unor celebri scriitori, precum Mihai Eminescu, care a creionat portretul unui prinț voinic; Alexandre Dumas, care ne învață arta curajului și a prieteniei mușchetarilor; Daniel Defoe, care a creat un univers ficțional unde Robinson supraviețuiește singur în mijlocul sălbăciei; Jules Verne, cel care a transformat călătoriile într-o artă; sau Roald Dahl, care ne readuce lumea copilăriei mai aproape prin Matilda, Charlie sau Sophie.

De fiecare dată când copiilor li se citește o poveste, ei pătrund în lumea aceasta minunată plină de prinți curajoși, prințese frumoase, castele de cleștar și păduri fermecate. Acolo, soarele strălucește mereu împărțind raze vesele, iarba verde ca smaraldul mișună de insecte viu colorate, florile găzduiesc albinele neobosite sau fluturii multicolori, iar animalele prietenoase îi invită pe cei mici la joacă. Ori de câte ori când un copil pătrunde în lumea de poveste, toți regii și reginele, zânele și sirenele îl întâmpină cu cuvinte de bun sos și daruri minunate.

În țara de unde vin eu, oamenii sunt binevoitori, mereu gata să îi ajute pe cei aflați în nevoie, întâmpinându-i pe copii cu un zâmbet cald și sincer pe buze. Aceștia îi îndrumă pe cei mici cu sfaturi și povețe, spunându-le să nu aplece urechea la șoptele ademenitoare ale lupului înfometat și crud, sau la vorbele mieroase ale vulpii viclene.

Doresc ca tot mai mulți oameni să descopere portalul către lumea aceasta minunată plină de fantezii.

Prof. coord. TURCU AMALIA

Părul de floare

∞ Ruge Adelina ♦ V B

Helga este o fetiță tare puternică și curajoasă. Este o minune cum ea, la vârsta de numai șapte ani, a reușit să învingă o boală cumplită. A luptat din greu, iar părinții i-au stat mereu alături.

S-a eliberat de această boală la începutul lunii martie. Fericirea și-a făcut din nou loc în familia ei, însă pentru Helga, ea nu era completă. Nu se putea bucura de părul său alb-gălbui ce niciodată nu-l vedeai prins cu vreun elastic, care acum nu îi mai apăra creștetul de frig, nu îi mai mângâia spatele firav și nu îi mai putea alinta obrajii palizi. Se pare că boala a câștigat un premiu...

Deseori se așeza pe covorul alb al crinilor din grădina mamei sale și le spunea:

- Mai demult eram geamăna voastră. Aveam și eu petale de un alb curat ce curgeau în jos pe lângă fața mea. Îmi pare nespun de rău că în această primăvară nu ne vom mai putea juca de-a spălatul petalelor. Oare am să le mai regăsim? Ce s-a întâmplat cu ele și unde s-au dus? Oare s-au transformat în lebede, iar acum dansează vals pe apă? Le vreau înapoi...

Zilele treceau cu o melancolică rapiditate, până când într-o dimineață și-a văzut chipul într-o oglindă din spatele curții. Nu mai era aceeași. De pe creștetul ei se puteau observa din nou plăpânde fire albicioase. Oare petalele s-au întors? Și-a atins ușor căpșorul și-a auzit un crin șoptindu-i la ureche: „Răbdarea, curajul și bunătatea trebuie răsplătite. Sunt calități de floare, iar florile merită să iasă în evidență cu petalele lor. Cu atât mai mult că e primăvară...”

SURPRIZA

∞ Bot Antonia ♦ V B

Se anunța o minunată zi de primăvară. Cerul era însorit, iar florile răspândeau un miros îmbătător. Se apropia Paștele, așa că mama m-a trimis în podul casei pentru a aduce cutia cu decorațiuni. Nu mai fusesem prin pod de ceva vreme. Am și uitat câte lucruri se ascundeau pe-acolo. Am remarcat, spre exemplu, că ai mei aveau o grămadă de fotografii, unele atât de vechi încât erau alb-negru. Majoritatea îmi păreau familiare, dar mi-a atras atenția un chip pe care nu îl mai văzusem. Era o fată, mi s-a părut foarte frumoasă, dar avea o privire misterioasă. Neștiind cine e, am luat fotografia și am întrebat-o pe mama, care mi-a răspuns:

- Da, e o verișoară de-a mea. O cheamă Laura. Nu cred că a fost pe la noi, locuiește acum destul de departe. Dacă ești curioasă, îi putem face o vizită.

- Ar fi minunată o reuniune de familie! Știi că de fiecare dată se lasă cu o surpriză...

După câteva zile am ajuns la casa verișoarei mamei mele. Ne-a întâmpinat cu un zâmbet cald. I-am recunoscut privirea, pentru că vârsta nu îi schimbese prea mult trăsăturile. Am salutat-o timid, iar ea ne-a poftit înăuntru. Era bucuroasă de oaspeți.

M-am acomodat repede cu camera în care urma să stau. După ce am despachetat lucrurile, am coborât, pentru că eram așteptată la masă. În timp ce coboram scările, am auzit un zgomot ciudat. Nu mă credeți fricoasă sau ceva de genul, dar spun că zgomotul era ciudat, deoarece în casa aceea era o liniște perfectă. Am pășit în direcția din care venea zgomotul. Era un lătrat de câine. Am crezut că e o emisiune cu căței și am renunțat să mai intru în cameră. Apropo, am uitat să vă spun că aniversarea mea era peste două zile. Am discutat cu mama despre petrecerea pe care o vom organiza când ne vom întoarce acasă. Despre cadouri... niciun cuvânt.

Timpul a trecut repede, sărbătoarea se apropia cu pași repezi, la fel și ziua mea de naștere. Ne-am pregătit să ne luăm rămas-bun de la Laura, verișoara mamei mele. La plecare, m-a chemat pentru o clipă în cameră ca să îmi ofere ceva. Mi se părea că e aceeași ușă de unde, cu o zi înainte, auzisem zgomotele acelea care m-au uimit. Când a deschis-o, cel mai mic și mai pufos cățeluș a sărit în brațele mele.

- Este al tău! a spus mama.

- Haide, dă-i un nume, a adăgat Laura. Este surpriza mea pentru tine.

- Te voi numi ...VIS.

Blănosul

Deje Călina ♦ V B

În lumina roșiatică a zorilor mi s-a înfățișat înaintea ochilor o priveliște de o frumusețe răpitoare. Copacii înalți atingeau cu fruntea cerul azuriu, miresme îmbătătoare pluteau în jurul meu, iarba verde precum smaraldul se topea sub picioarele mele.

Uimită de frumusețea locului, încerc să revin la realitate și să îmi amintesc că sunt acolo, deoarece știam sigur că voi găsi cristalul de care aveam nevoie pentru ora de geografie. Înaintând prin pădure, în fața mea se desfășura un peisaj amețitor: o cascadă ale cărei ape răstoarnă în ropot pietricele toată ziua și toată noaptea. Pe marginea apei, un iepuraș se uita neîncrezător la mine. Avea blănița de culoarea liliachie, urechile lungi și ușor aplecate în față, iar codița precum un bulgăre de zăpadă.

Binevoitor, m-a întrebat dacă m-am rătăcit. I-am spus că sunt în căutarea unui cristal magic. El s-a oferit să mă ajute. Am pornit spre locul știut de el, ascuns într-o vale înconjurată de stânci. În potirele florilor erau nestemate de toate culorile. Blănosul m-a îndemnat să aleg ce îmi doresc. El mi-a dezvăluit cel mai mare secret al lui: era gardianul cristalelor miraculoase.

Glasul mamei m-a trezit brusc. Era dimineață și trebuia să mă pregătesc pentru școală. Pe birou am zărit o piatră de ametist, iar lângă ea o codiță de iepuraș.

POVESTITORUL buclucaș

Ruge Adelina ♦ V B

Este ora opt fără cinci minute. Toți elevii își ascund aparatele dreptunghiulare într-un sertar bine securizat. Dacă doamna cheie îl blochează, înseamnă că trebuie ținut departe de elevi.

A treia mea mustață mă tot atenționează că este deja ora opt fix, însă eu nu aud clopoțelul să anunțe același lucru. A, uite, acum a anunțat și el, dar cu treizeci de secunde mai târziu. Ca de obicei, copiii din spate întârzie. Băncile îi așteaptă nerăbdătoare, iar profesoara se pregătește să le facă un cadou: un test surpriză. Din câte observ eu, aceste teste sunt niște foi ce trebuie completate numai de către elev, într-un anumit interval de timp. Mă întreb uneori, oare de ce sunt copiii atât de speriați de ele? Probabil pentru că realizează că le răpesc din timp.

Acești doi băieți din spate nu sunt deloc organizați. Nici cu timpul, nici cu lucrurile care le aparțin. Eu sunt mereu aici pentru a măsura timpul ca lor să nu le mai fie atât de greu să-l țină minte. Tot ce trebuie să facă este să țină pasul cu mine. Chiar și timpul este pe fugă? Dacă eu îl pot măsura, nu cred acest lucru.

Uite-i! Din nou intrând în clasă, zguduind liniștea cu respirația lor grăbită și aruncând în fața profesoarei aceeași frază: „Ne scuzati că am întârziat!” De data asta au ajuns la opt și jumătate, dar cred că va fi și ultima. În final cineva a luat măsuri! Doamna profesoară le-a dat recompensa ce o meritau de mult timp, și numai treizeci de minute pentru a o putea folosi. Sunt sigur că nu vor termina la timp.

Hm, am avut dreptate, însă ei nu știu acest lucru, fiindcă clopoțelul se pare că nu este nici el destul de punctual. De data asta a anunțat că este ora nouă fix atunci când era deja ora nouă și un minut. Of, dacă nu mă atârnau pe perete într-un cui, aș fi fost eu cel care vestește pauza. Ce-i drept, aș fi avut nevoie și de o voce puternică pentru asta...

La finele secolului XIX, în Bărăganul Regatului României locuiau doi țărani. Unul dintre ei, voinicul

Toma, muncea pământurile moștenite de la tatăl său. Noul proprietar trebuia să continue tradiția pe aceste teritorii primite după reforma agrară din 1864. Vecinul său, moșul Iancu, învățatul cătunului unde trăiau, trecut de anii tinereții, îi povestea la fiecare asfințit de soare tânărului despre vremurile îndepărtate. Toma asculta mereu istorisirile nesfârșite ale bătrânului care, în sinea lui, i se păreau fermecătoare, desprinzându-se de viața câmpenească de pe hotare.

Pe la mijlocul lunii aprilie, după o zi fierbinte de muncă pe câmp, voinicul se afla în aceeași bodegă a moșului. Se grăia despre cei care blocau lumina soarelui, cei care te încolțeau oriunde mergeai, cele mai înalte lucruri văzute de bătrânul Iancu în întreaga sa viață de păstor, masivii Bucegi. Nu doar că te hipnotizau cu măreția lor, dar voiai să rămâi în permanență îmbătat de boarea piscurilor eterne. Toma nu-și putea închipui, cu mintea sa de plugar de la câmpie, cele auzite, dar spre bucuria moșului care nu mai părăsise perimetrul sătucului de ani buni, tânărul voia să vadă cu ochii lui munții, ale căror vârfuri nu le puteai atinge. Iancu îi zise voinicului că e nevoie de câteva zile de pregătiri pentru a avea hrană și cele necesare de străbătut drumul, dar Toma era de neclintit și hotărât că a doua

zi dimineață vor pleca. Noaptea trecu repede și în zorii zilei luară din cămară slănină, câteva felii de pâine, și în ciuda protestelor lui Iancu, amândoi încălecară armăsarii și porniră la drum.

Azi în Slobozia, mâine în Căzănești, poimâine în Urziceni, și tot așa. Ajunși în Câmpina la 1 mai, făcură un popas de câteva zile la o cunoștință de-a moșneagului, unde aflară de vizita Regelui Carol la Sinaia. Într-adevăr, drumul trecea prin zona Castelului Peleş, dar nu-și făceau mari speranțe să-l vadă măcar din depărtare, cu voia Domnului, pe Majestatea Sa. Trecură de Comarnic, iar în dimineața zilei de 10 mai erau la periferia Sinaiei. Iată! Ajunseseră în Munții Bucegi! Ultima dorință și ultima călătorie a bătrânului păstor. În timp ce căutau un loc plat să se așeze, din pădure se auzi: „Bună ziua, domnule Iancu!” Amândoi călătorii tresăriră, iar Toma se duse să potolească armăsarul care lovea cu copitele de colo-colo. Se zărea o umbră ce creștea din ce în ce mai mare, și care apoi îi întinse mâna moșului. Era însuși Regele Carol. Iancu schiță un zâmbet pe fața sa plină de riduri, iar voinicul căzu în genunchi. Imediat îi făcu semn Majestatea Sa să se ridice.

- Cum mai sunteți? Nu v-am mai văzut demult, i se adresă regele bătrânului.

- Nu am mai străbătut aceste meleaguri de ani buni, viața nu-mi mai e favorabilă mie, grăi moșul.

Iancu obișnuia în tinerețe să meargă cu caprele prin cuprinsul țării, mai ales în verile calde, întâlnindu-se cu o mulțime de persoane, chiar și cu cei de viță nobilă. Făcea popasuri în diferite sate și seara asculta vorbele oamenilor și legendele locurilor.

- Dar el cine este? zise suveranul.

- Moștenitorul meu, spuse cu bucurie moșul. El va primi tot ce-mi aparține!

Monarhul se duse la fecior și îi strânse mâna. Schimbară o vorbă, iar apoi acesta își luă rămas bun de la cei doi, fiindcă atunci era o zi importantă. Iancu își aminti că în data de 10 mai era Ziua Regelui, dar ce altă sărbătoare mai trebuie decât că te întâlnești cu însăși Majestatea Sa Regele Carol în Munții Bucegi?

Sunt un copil jucăuș
Și la joacă merg acasă.
Poneii eu îi iubesc,
Dintre toate ce-ndrăgesc.

Am văzut azi un ponei,
Și te rog frumos să-l iei!
În colecție să-l pun,
Foarte mulți vreau să adun.

Am început cu câte unul,
Nu vreau să ratez niciunul.
Au culori nenumărate,
Dar eu le iubesc pe toate.

Unul în librărie am găsit,
Altul de la mare am primit.
Trei Moșu` mi-a dăruit
Și sunt tare fericit!

Toți poneii îi iubesc,
Când îi văd îi îndrăgesc,
Împreună ne jucăm
Și nu ne mai săturăm.

Când trebuie să-i adun,
Ei îmi șoptesc și îmi spun:
Hai la joacă să mai stăm,
Și-mpreună să ne distrăm!

În povești i-am folosit,
Mari actori au devenit,
Iar la final vreau să vă spun...
Un ponei nou vreau acum!

- Bună, știți unde se află drumul spre Castelul Magiei?

Spiridușii răspunseră:

- Firește că știm.
- Ne puteți spune și nouă, vă rugăm! îi implorară ei.
- Duceți-vă înspre cascadă, îi îndrumară spiridușii.
- Ok, mulțumim frumos.

Cei doi merseră spre cascadă și au ieșit din pădure. Așa au ajuns la castel.

- Wow, ce frumoșete! se miră Unicornul.

- Acesta e castelul meu.

Cei doi au intrat în castel și s-au dus la culcare. Și au trăit prieteni până la adânci bătrâneți.

SARA în Tărâmul MINUNILOR

∞ Petrița Sara ♦ IV B

Era odată o fetiță pe nume Sara, căreia îi plăceau mult basmele. Într-o seară, observă că dinspre dulapul ei cu hăinuțe, prin ușă, se zărea o lumină strălucitoare. Curioasă, fetița a deschis ușa și a intrat. Acolo descoperi o lume minunată, cu flori care știau să vorbească, râuri cântând cu glasuri melodioase, pietre care spuneau povești. Ea rămase surprinsă de acea lume ascunsă atât de tainic în dulapul ei. Un iepuraș o zări și se apropie de vizitatoarea neobișnuită:

- Cum te cheamă? o întrebă el.
- Eu sunt Sara. Dar pe tine?
- Pe mine iepurașul Rilă, se prezentă el, sfios.
- Ți-ar plăcea să fim prieteni? îl întrebă fetița.
- Da, desigur! se bucură animaluțul.

Iar din acea clipă, deveniră cei mai buni prieteni. Iepurașul Rilă se oferă să facă un tur și să-i arate Sarei împrejurimile:

- Aici locuiesc piticii, aici zânele – spuse el, arătând spre câteva căsuțe foarte vesele, și spre un mic palat de un alb strălucitor.

Sara era uimită de tot ce vedea. Rilă dorea să se joace împreună:

- Ce ai mai vrea să facem?
- Cred că am putea înota cu orchestra broscuțelor.

Au organizat un mic concurs, și câștigătoarea la înot viteză a fost Mina, una din cele 9 broaște cântărețe.

Apoi merseră să picteze fluturii, împreună cu zânele. Se pare că ziua se terminase, iar Sara trebuia să se întoarcă acasă. Cei doi se îmbrățișară și fetița se întoarse cuminte și fericită în camera ei. A doua zi, reveni în lumea minunată. Și începu astfel un lung șir de zile fermeceate, pe care Sara și le petrecea alături de prietenii ei magici din dulap, și numai nopțile stătea acasă, în lumea obișnuită a oamenilor.

PITICUL DIN LUMEA COPILĂRIEI

☞ Satcă Ana-Maria ♦ IV A

A fost odată un tărâm magic, numit Lumea Copilăriei. Într-una din zilele însorite de vară, un pitic își aștepta cu emoție aniversarea. Își dorea să nu se întâmple nimic neplăcut în acea zi, dar nu era deloc pregătit pentru ce avea să urmeze.

Atmosfera părea pașnică și liniștită, când dintr-odată s-a auzit un scârțâit. Era Poarta cea Mare, care tocmai aliniase Lumea Copilăriei cu un alt tărâm învecinat.

Toată lumea s-a adunat să vadă ce tărâm a sosit.

Când s-au deschis porțile, piticul a încremenit: era tărâmul Halan-Dala!

Piticul își spusese în gând: „Ziua aceasta se va termina îngrozitor!” Și credea asta, deoarece ultima dată când i-a vizitat tărâmul Halan-Dala, oaspeții au distrus Lumea Copilăriei: au ars pădurea de trandafiri, au demolat casele locuitorilor, și cel mai grav, au răpit-o pe Zâna Licurici.

Bietul pitic a fugit cât de repede a putut spre casa de oțel, să se adăpostească.

Aici a început să plângă, știind că din cauza musafirilor nepoftiți își va rata ziua de naștere. Spre surprinderea lui, nu se auzea nimic de afară. Dar din senin, a început să țipe:

- Aaaa! Cei din tărâmul Halan-Dala au intrat! Au intrat!

Însă în ciuda faptului că piticul striga înfricoșat, oaspeții au început să râdă:

- Ha, ha, ha! Noi ne bucurăm că tărâmul nostru s-a aliniat cu al vostru! Pentru a-ți ura: La mulți ani!

Mulțimea a căzut pe gânduri, întrebându-se dacă aceștia erau într-adevăr locuitorii din Halan-Dala sau visează. Doar un singur pitic stătea cu gura până la urechi de fericire.

Toți se distrau, dar dintr-odată s-a auzit un avertisment:

- Fugiii!!!

Lumea era derutată, dar nu dură mult timp și se auzi o voce sumbră spunând:

- Ce se petrece aici?!

Era regele tărâmului Halan-Dala. El se răsti către supușii săi:

- Incapabililor! Eu de ce v-am trimis aici? Ca să petreceți?!

Un cor mare se auzi răspunzând: „Nuuu!”

Regele porunci:

- Eu v-am trimis aici ca să distrugeți! Nu să petreceți!

Toți musafirii au luat-o razna într-o clipă. Răsturnau mese, desenau pe garduri, spărgeau geamuri...

Se făcu seară, și în sfârșit nepoftiții au fost obligați să se întoarcă pe tărâmul lor. Locuitorii din Lumea Copilăriei au muncit timp de săptămâni întregi să redea ținutului strălucirea de dinainte.

În sfârșit, piticul era fericit! Lucrurile își urmau din nou cursul lor firesc.

AVENTURA MAGICĂ

☞ Tirla Luana ♦ IV A

Bună, eu sunt Sara, o fetiță de zece ani, care iubește să citească și care trăiește tot ce citește. Eu am o soră pe nume Ziana, care are patru ani, și care adoră să mă audă citind. În fiecare seară mă roagă să-i citesc povestea „Piticul Magic”, care conduce regatul piticilor și prin fericire dă putere regatului său.

Într-o seară friguroasă și încetoșată de iarnă, ca de obicei Zizi mi-a cerut să-i citesc povestea. Mie îmi place să citesc, dar cartea asta mă plictisește deja, o știu pe dinafară, dar i-am făcut pe plac Zianei. Dar în acea seară, în timp ce citeam povestea și mă uitam la imagini, am remarcat un detaliu pe care nu-l mai observasem până atunci. Era o siluetă în spatele unui copac, care arăta aidoma ca mine, însă mi se părea cam straniu să fi fost chiar eu. Nu i-am mai acordat atenție și am continuat să citesc.

Cu câteva minute înainte de miezul nopții, m-am trezit însetată, așa că m-am dus să-mi pun un pahar cu apă. În drum spre patul meu, ceasul a bătut ora 12. Imediat după sunetul orologiului, am auzit o voce:

- Sara! ... Sara! ... Sara! ... Ajutor!

Eu nu am dat importanță, crezând că aud lucruri care nu există și m-am pus la loc în pat. Am adormit repede, pentru că îmi era foarte somn.

A doua zi, când m-am trezit, am realizat că nu mai eram acasă. M-am speriat și am început să urlu cât mă ținea gura, până când o zână a venit la mine:

- Nu mai urla, Sara! Cum ai ajuns aici? m-a întrebat ea.

- Nu știu. Azi-noapte am auzit o voce, dar am ignorat-o, m-am pus la somn și... acum sunt aici.

- Cel care te-a strigat este Piticul Magic. Cândva, acesta era locul unei vrăjitoare malefice care ne controla pe toți, dar într-o zi un pitic pe nume Andrew, sătul de ea, a adunat o armată și s-au împotrivit acesteia. Au câștigat în lupta dintre bine și rău, iar regele fiind foarte fericit și recunoscător i-a dăruit lui Andrew coroana. Dar acum câțiva ani, vrăjitoarea s-a întors și l-a înfrânt pe rege, iar acum domnește peste noi toți cu cruzime.

- Dar mie îmi este frică de vrăjitoare. Ele sunt rele, periculoase... De ce m-ați chemat aici?

- Pentru că știm că tu ești bună și generoasă. Vrăjitoarea poate fi înfrântă definitiv dacă la miezul nopții un copil cu inima curată citește în universul acesta o pagină din Marea Carte a Poveștilor. Aventurile, magia, imaginația o vor transforma în fum.

Am deschis cartea cu coperti violet, și am început să deslușesc cu glas tare:

„În casuță, toate lucrurile erau mitite, dar atât de gingașe și sclipind de curățenie...”

Până când am ajuns la capătul paginii, vârtejul care s-a stărnit o învălui pe vrăjitoarea cocoțată în balconul palatului și o preschimbă într-o boare de ceață. O purtă departe, peste șapte mări și țări, și astfel regatul și-a recăpătat veselia.

În timp urmăream din priviri dispariția răufăcătoarei, simt că cineva mă trage de mână și un glas rugător îmi cere:

- Sara, te rog mai citește-mi puțin, nu dormi așa repede!

Coord. pagină: prof. inv. primar BALOGH CORNELIA

CEI TREI PITICI ☺ ☺ ☺

☞ Gall Evelin ♦ IV A

Coord.: prof. înv. primar BALOGH CORNELIA

Erau odată trei frați pitici. Pe cei trei prichindei îi chema astfel: Mititel, Bujorel și Hum-Drum. Ei își petreceau viața foarte frumos împreună, descoperind mereu lucruri noi și interesante: cum e să fii mare, cum se fac poțiunile magice care te teleportează, cum să-ți țevi hamac din razele lunii...

Dar într-o zi, o vrăjitoare malefică zburând pe mătura ei fermecată, îi zări în curte la joacă pe Bujorel și Hum-Drum, și i-a răpit nemiloasă. I-a dus la ea acasă, în cocioaba ascunsă în mijlocul pădurii, și i-a prefăcut în arici, ca să nu le recunoască nimeni înfățișarea.

Mititel rămăsese acasă singurel, și era foarte trist, cum de altfel erau și frații lui răpiți. Băiețelul a petrecut nopți și zile întregi, plănuiind cum să-și salveze frații, de care îi era foarte dor.

După multe încercări, îi veni o idee năstrușnică: culese unul din nuferii fermecați ai Zânei Lacului, și porni în expediția de salvare. Alergă prin pădure, atingând cu planta magică tot ce-i ieșea în cale, astfel că oricine ar fi fost ascuns ar fi ieșit la iveală, și orice ființă aflată sub puterea vrăjilor, și-ar fi recăpătat înfățișarea de dinainte. După un timp, îi ieșiră în cale două ghemotoace de ace, mici și speriate. Îl priveau parcă rugător, când Mititel îi atinse cu nufărul, și reuși astfel să îi elibereze din stăpânirea vrăjitoarei.

Cei trei frați erau acum foarte fericiți, și își petreceau din nou viața frumoasă și colorată împreună în răsete și aventură.

Nehotărâre

☞ Bonta Iacob ♦ VIII B

Coord.: prof. TURCU AMALIA

Stătea îngândurat în bancă un băiat,
Ce luni de zile bune s-a tot frământat.
De dimineață până seara se plimba,
Locul nicidecum nu și-l găsea, și se-ntreba,
Oare ce meserie i se potrivea?

Se sfătuia la masă cu părinții des,
Încă din copilărie, știa cât de dificil ar putea să fie
Să devină un om capabil, de succes,
Vai! el visa să devină un măreț astronaut
Fără a rămâne în spațiu pierdut.

Dar gândul din urmă era tot mai nesigur.
În timpul unei călătorii cu avionul
Recunoscu tardiv sărmanul:
„Îmi este frică așa, puțin, de înălțime.
Nu vreau să am un atac de panică,
Căci ar râde toți de mine!

Sunt un om precaut, deștept și dinamic.”
Și multe profesii i se înfățișau înainte:
Profesor, inginer, avocat, fizician...
„Hm... aș putea să devin chiar medic!
Știu... să gătesc micul dejun!
Chiar mă consider un bucătar destul de bun!”

Și tot așa a enumerat, privind în neant neîncetat,
Până să se lase apăsător de acest gând, s-a săturat.
Dar, își aduse aminte, printr-un miracol, de ceva,
Ce-i menționau părinții săi dragăstoși cândva:
„Orice meserie e frumoasă, dacă e cu drag aleasă.”

Așa că adolescentul ostenit, o pauză și-a luat:
Va hotărî după examenul îndelung așteptat.

Cel Neastâmpărat

☞ Sauciu Oliver ♦ IV A

Coord.: prof. înv. primar BALOGH CORNELIA

Of! Cel neastâmpărat
Nu este chiar împărat,
Și chiar nu s-ar potoli
Bomboane de i-ai oferi.
Țopăie pe sus, în pat,
Nu pare deloc stresat.
Ce se aude? Aoleu!
Tunet, strigăte de leu?!
Este ca un animal
Bine că nu-i... canibal!
Afară, o dă la goană!
Înăuntru – casa răstoarnă!
Aleargă pisicile,
Sperie mămicile,
Copiii se-ascund de el,
Că-i bate cu prea mult zel!
La școală, *Insuficient*.
Și la vară... repetent!
Azi l-a necăjit pe Petru.
Drept răsplată: un punct negru.
Nicio carte n-a citit,
N-are timp de zăbovit...!
În ore pălăvrăgește,
Și la lecții zăbovește.
Niciodată nu învață
Nici din carte, nici povăț.
Mult în pauze-a strigat,
Pe toți i-a înspăimântat!
Geanta de școală e goală,
Nici măcar o portocală!!!
Nicio coală de hârtie...
Parc-ar fi doar jucărie.
Doamna-l ceartă, serioasă.
El e cel mai rău din clasă,
Mereu neastâmpărat,
Dar se crede... împărat!

Florile primăverii

☞ Mircea Iulia-Miriam ♦ IV A

Coord.: prof. înv. primar BALOGH CORNELIA

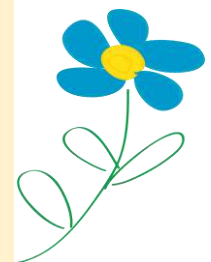
Primăvara, dragi copii,
Seamănă flori pe câmpii.
Culori în grădina mea,
Darnică mai este ea!

Albăstrele, viorele,
Mii și mii de floricele.
Uite-acolo o lălea,
Tocmai lângă turturea.

Panseluțe, bănuței,
Mușcate și ghiocei.
Cireșii sunt înfloriți,
Să-i vedeți, copii, veniți!

Uite-acolo, o narcisă,
Nu știu, îmi pare cam tristă,
Ziua-ntreagă a tot stat
Și în jos ea s-a uitat.

În juru-i roiesc albine,
Mângâiate de lumină,
Soarele zâmbește sus,
Bucuria i-a adus.

The Tale of the Long Beard Builder

∞ Sălăgean Alexa, V B

Once upon a time in a faraway land there used to live a very young and very handsome man. He was of average stature, as one would be, but there was no fairer and more majestic man than him in those parts. The ladies loved and adored him and the men envied him, but most folk would say that when he wanted to achieve something he would go far and beyond in order to achieve his goal.

After he had come of age, his parents told him to follow his heart and find his soulmate. Of course the ladies all jumped at the opportunity to marry him, but regardless the young man wasn't attracted to any of them, due to them lacking a certain something that the young man was searching for.

And so after more than two years of searching, he had given up on marriage and continued in his pursuit of knowledge. That is until one foggy day when a new ship docked bringing with it a woman like no other. She was the most beautiful woman the man had ever seen, with a skin as smooth as silk and as pale as the moonlight. Her hair was black as the night and her curls were floating in the wind. She was everything the man had ever dreamed of and from that moment on she would be the object of his desires.

Soon after meeting her the man confessed his love, but he was rejected by the beautiful woman. However he did not yeald, but rather demanded to be given the chance to prove his love and worthiness to become her husband. And so the woman decided that if he was able to complete three tasks, she would become his.

The 1st task was to bring her a book that held all the knowledge in the world. And so the young man packed his bag and as soon as the sun rose up he left to his journey. He would scower the world from one shore to another in search of this mythical book, but to no avail. Everywhere he went and everyone he asked no one knew where the book was found. However the young man was a crafty person and he knew that if no one knew where the book was then no one knew what the book contained. And so he decided to turn around and sail home, however he would make a stop on each island and port and offer his services in exchange for gold. And so he did, and after 10 years he got a lot of money. He used a small amount to buy the most elegant book in the land. He then went with it to a master polisher and ordered him to polish it so clean that nothing, not even the title would remain. He took it to a master blacksmith and jeweler. He then ordered the blacksmith to melt all of his remaining gold and use it to wrap the book, so that its bindings, cover and back would be shining as gloriously as the sun. As a finishing touch he told the blacksmith that once the work was finished to add a small lock so that no one would be able to read its pages without permission.

After all of that was finished the man took the book and returned with it back home. It had been 10 long years since he left, and not much had changed, but the woman was just as beautiful as before. He offered her the book, and as she congratulated him she told him his next task.

His 2nd task would be to bring her a stunning jewel. Once again the man packed his bag and set sail from one corner to the next, searching and searching for gems and jewels of different sizes and shapes, but no matter how much he searched he could not find one which could be considered the biggest most grandious one of all. Still the man was a clever one. He knew that even if none would be big enough to win her heart than he will make one. And so for 20 years he gathered each and every precious stone he could find, until he had enough to fill the coffers of a baron 3 times over. He than set sail, but just like before he went to the master blacksmith and ordered him to use all the gems and stones that he had and make them one. The task itself was long and tedious, but in the end the master blacksmith had crafted a jewel of such splendour that if it were to be looked upon it would capture the essence of both the sun and the moon at the same time.

Pleased with the work, the man returned home. 20 years went by and in his absence many things had changed, but the woman was just as beautiful as ever. He offered her the jewel, and as she congratulated him she told him his final task.

His 3rd and final task was to build her a palace, but not just a palace. Hers would have to be the largest, tallest, and most imposing palace in all the world. Seeing that this task could very well be completed in his home town, the man sold everything and purchased the largest piece of land he could find and all the materials he could ever need and began constructing what would become the greatest palace in the world. The work and effort he would put into building it was hard and strenuous, but after 40 years of building it, brick by brick, the construction was finally over. And it truly was a marvel to behold. For as the sun rose the palace would shine brighter than the stars and at its peak the sun itself was standing atop the highest tower like a majestic crown.

After all the work was done the man returned to the dock, back to where it all began. And there she stood, the object of his desire, just as beautiful as the first time he saw her. He went to her and as he presented her with his final gift, she said:

-Thank you, you who have wasted a lifetime chasing me shall have your heart's desire.

And as she gave him her arm, the man would drop dead of old age, his search and quest at an end.

Coord.: prof. Capota Anita

Sam and the Witch Aunt

∞ Andreev Emilia, V B

We all want summer to come as soon as possible and to stay out all day long. So was Sam, an 11 years-old boy who was looking forward for summer to arrive as soon possible. He couldn't wait to go to his aunt in Spain. But what he didn't know, his aunt, Jazmin, was a witch, but a good one, not a bad one, as witches are in general. When summer vacation arrived, Sam went with his parents to Spain.

When he got to his aunt, he was shocked to see her house. It was decorated with lots of lights and had many large rooms where you could play all day long. But it was a room he was forbidden to enter, because it was his aunt's room with many secrets.

Sam's aunt was very nice. One morning, Sam woke up early and saw that his aunt was at the store, and being curious he went to his aunt's secret room and discovered a lot of interesting things. But being a witch, Jazmin knew a noisy boy was in her room and punished little Sam for three days.

After his sentence was over, his aunt told him not to tell anyone what he saw.

- Auntie, I won't tell anyone what I saw, I promise! But instead I would like something... Hmm... I know ! I want a puppy. You know very well that I want one!

- No Sam, you can't...

- Why ? Do you want to tell everyone you're a witch ?

- Do not tell anyone! Anyway... I'll get you a puppy...

- Yay, thanks auntie! Sam said happily.

- But Sam! You have to help me with cleaning, and then I'll get you a puppy.

- What? To clean up ? Nooo!

- Then no puppy for you!

- Okay... I'll help you..

After Sam helped his aunt tidy, she gave him a gift: a German Shepherd, Sam's favourite breed. When Sam saw him, he was so happy!

- Thank you, Auntie Jazmin !

- You're welcome, my dear !

The Furry One

∞ Dejeu Călina, V B

In the reddish light of dawn, a sight of beauty and captivating sweetness appeared before my eyes. Tall trees that touched the azure sky with their foreheads, emerald green grass melted beneath my feet.

Advancing through the forest a dizzying landscape unfolded in front of me. A waterfall's waters were splashing everywhere, overturning pebbles all day long. At the water's edge a bunny looked at me in disbelief. He had a purple furry coat, his ears were long and slightly bent forward and his tail was like a snow jacket.

He asked me if I was lost. I told him I was looking for a crystal I needed for school tomorrow. He offered to help me. We both set off for a place known only by him, a valley surrounded on all sides by rocks. In the flower cups were crystals of all colors. He was the guardian of the crystals.

Mother's voice woke me up. It was morning and I had to get ready for school. On the desk, I found the crystal next to a rabbit tail.

Coord. pagină: prof. Capota Anita

Projekt Deutsch

Meine Lieblingssportlerin

∞ coord. pagină:

prof. Drugaș Brigita

Meine Lieblingssportlerin ist eigentlich meine beste Freundin. Sie ist eine nationale Duo und Freestyle Meisterin. Sie ist sehr nett und fleißig, ich bin sehr stolz auf sie. Wollt ihr sie auch kennenlernen? Wenn ja, lest mein Interview mit ihr unten:

Iulia Igna: Hallo, wie heißt du und wie alt bist du?

Iulia Lucaci: Ich heiße Julia und bin 13 Jahre alt.

Iulia Igna: Was machst du in der Freizeit, Julia? Hast du ein Hobby?

Iulia Lucaci: Ja, ich habe ein Hobby. Ich mache rhythmische Gymnastik.

Iulia Igna: Seit wann machst du rhythmische Gymnastik Julia?

Iulia Lucaci: Ich mache das seit ich 8 Jahre alt bin.

Iulia Igna: Ich verstehe. Und erzähl noch etwas. Was ist dein Lieblingessen?

Iulia Lucaci: Sushi esse ich sehr gern.

Iulia Igna: Was ist dein Lieblingshaustier?

Iulia Lucaci: Schwarzer Panther.

Iulia Igna: Und was ist dein Lieblingsgetränk?

Iulia Lucaci: Pepsi.

Iulia Igna: Welche Musik hörst du gern?

Iulia Lucaci: Heavy Metal, Hard Rock, Rock.

Iulia Igna: Ah, schön. In welche Schule gehst du?

Iulia Lucaci: Ich gehe in die Schule „Dimitrie Cantemir“ in der Klasse 7B.

Iulia Igna: Ich gratuliere dir für deine Erfolge und Danke für das Interview!

Iulia Lucaci: Bitte!

∞ Ein Interview realisiert von Julia Igna, Klasse 7A

Învățăm GERMANĂ prin BENZI DESENATE

∞ coord.: prof. Drugaș Brigita

Benzile desenate sunt un instrument excelent pentru a preda o limbă străină, deoarece imaginile sunt desenate de obicei în corelație cu ceea ce se spune în bulele-mesaje din dialog. Elevii rețin mai ușor cuvintele, expresiile, chiar și gramatica limbii germane. Iar realizarea de benzi desenate educative stimulează creativitatea și imaginația, în timp ce le solicită elevilor folosirea vocabularului.

Elevii clasei a VI-a A au fost foarte încântați să treacă de la postura de cititori la postura de creatori de benzi desenate. Mai jos vă puteți delecta cu câteva exemple din aceste creații.

Drugăș Ianis

Pușcaș Camelia

Meșter Alina

Brie David

ZAMBILE drăgălașe din hârtie

☞ prof. înv. primar Balajti Annamaria

Dacă primăvara ar avea un singur parfum, acela ar fi cu siguranță dat de zambile. Prezența lor parfumată pe tarabe, în florării și în casele noastre ne asigură că e primăvară.

Dacă vrei să te bucuri și mai mult de acest anotimp, pregătește repede câteva bucăți de hârtie și o foarfecă pentru o activitate creativă ușor de realizat. Împună cu elevii clasei a II-a D îți vom arăta cum poți confecționa **zambile drăgălașe din hârtie**.

Materiale necesare:

- hârtie colorată, foarfecă, lipici.

Pregătește, pentru început, suportul de felicitare pe care vei

lipi zambilele: o jumătate de hârtie A4, albă sau de orice culoare dorești.

Decupează o tulpină și o frunză lată de zambilă, o formă ovală roz sau mov (una din culorile zambilelor) și 7-8 fâșii subțiri de hârtie (aproximativ 10 x 2 cm).

Lipește forma ovală în mijlocul felicitării, după care lipește tulpina și frunza zambilei îndoită.

Lipește capetele fâșiilor de hârtie în așa fel încât să formezi din ele inele de hârtie, iar după ce se usucă, lipește-le pe forma ovală.

Țată cât de ușor poți realiza o felicitare-zambilă numai bună de oferit în dar!

Pentru că zambilele sunt printre cele mai frumoase și mai îndrăgite flori de primăvară, îți mai arătăm cum poți aduce primăvara mai aproape, decorându-ți casa cu zambile colorate din hârtie.

Țată ce-ți trebuie pentru o vază plină de zambile:

- coli de hârtie de diferite culori (coli subțiri sau ușor cartonate)
- coli de hârtie verde sau paie de plastic verzi
- foarfecă
- riglă
- lipici
- creion.

Începe cu o coală de hârtie colorată: măsoară-o cu rigla și taie-o în fâșii de aproximativ 20 x 5 cm (sau poți tăia fâșiile la lățimea colii). Folosește din nou rigla pentru a trasa cu creionul o linie dintr-un capăt în altul al fiecărei fâșii, pe lungime, la distanță de un centimetru de una din margini.

Ța din nou foarfeca și franjurează fâșiile de hârtie: fă mici tăieturi egale pe lățimea bucății de hârtie (dintr-un capăt în altul), de câte 1 cm grosime, până la linia trasată cu creionul.

Folosește creionul pentru a răsuci, pe rând, toți franjurii tăiați mai sus. Vei obține, la final, floarea zambilei.

După ce ai făcut floarea, va trebui să faci și tulpina. Taie o fâșie de 20 X 5 cm de hârtie verde, dă-o cu lipici pe una din fețe și răsucește-o ușor, până formezi o tulpină subțire și elegantă. Dacă vrei să-ți fie mai ușor, poți folosi chiar un pai de plastic verde.

Ca să atașezi floarea de tulpină, pune lipici pe marginea exterioară a fâșiei de hârtie cu franjuri (franjurii să fie la interior) și apoi răsucește și lipește fâșia de tulpina verde, începând din vârf și coborând ușor, ușor, până lipești toată floarea.

Zambila este aproape gata. Îi lipsesc frunzele, pe care le poți decupa foarte repede dintr-o fâșie de hârtie verde.

După ce vei termina de făcut prima zambilă, următoarele ți se vor părea foarte simplu de realizat și nici nu-ți vei da seama când ți-ai umplut casa cu zambile primăvăratice.

CONDUCEREA UNITĂȚII

Director:

prof. CODĂU TEODORA

Director adjunct:

prof. BĂLINT BEĂȚA LIVIA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

prof. TURCU AMALIA

prof. BĂLINT BEĂȚA LIVIA

prof. ANDREI MIHAELA

prof. MIHEȘ SORINA

prof. BĂRCAN FLORINA

prof. dr. ȚICA GABRIEL

adm. financiar ȚICA IRINA

prof. psiholog CERNEA-RADU ANA

prof. HERA DIANA

prof. SABO LIANA

prof. BALAJ-HAȘ DELIA

prof. NICHITA DIANA

prof. FEȘNIC FLAVIU

prof. GALEA RODICA

prof. BALAJTI ANNAMARIA

prof. FĂNDLY ENIKŐ

prof. BALOGH CORNELIA

prof. DOBAI MIHAELA

prof. PINȚA MARIANA

prof. CÎMPAN FLORICA

prof. DRUGAȘ BRIGITA

prof. CAPOTA ANITA

prof. PURIȘ ANICA

prof. STANCA MELINDA

prof. SIM GABRIELA

prof. COSTA FLORICA

prof. MÉSZÁROS SZABOLCS

prof. PECE DANIELA

prof. SĂLĂGEAN ANNE-MARI

**TIPOGRAFIA
„AUREO”**